

OSNOVE KJIGE OTKRIVENJA

Dr. Jon Paulien

Dobrodošli u Otkrivenje, serijal koji će vas voditi kroz jednu od najizazovnijih knjiga – Bibliju. Jeste li čuli nešto o knjigama za početnike? Algebru za početnike? Da, baš bi mi tako nešto trebalo. Zatim, postoji auto mehanika za početnike. Pa, ni to nije loše. Čak postoji i vodič za pospremanje. Vidjet ćemo nešto slično tome. Neko sam vrijeme razmišljao da serijal koji ćemo gledati nazovem Otkrivenje za početnike, ali sam onda pomislio da to baš nije dobra ideja. Ne želim da se neko osjeća kao "početnik" jer nas je Gospod sve učinio mudrima. Onda sam odlučio da serijal jednostavno nazovem Otkrivenje za široke mase. Ono što sam želio da uradim u ovom serijalu je da prikazem trideset godina proučavanja, onoga što je zabilježeno u originalnim jezicima. Proučavanje iz otprilike 3.000 knjiga, članaka, pamfleta, i da sve to objedinim u četiri najbolja sata koja vam predstavljam.

Neću vas zamarati sa onim što su mnogi prije mene već rekli. Postoje mnoge stvari u Otkrivenju koje nećemo obraditi u ovom serijalu, ali ovo je osnovni uvod u neke od najvažnijih stvari koje se nalaze u knjizi. I nadam se da ćete uživati! Pa da krenemo. Krećemo od samog početka, prvih osam stihova knjige. Otkrivenje jedan, stihovi od jedan do osam.

UVOD - Otkrivenje 1 : 1-8

"Otkrivenje Isusa Hrista, koje daje njemu Bog, da pokaže slugama svojim šta će skoro biti, i pokaza, poslavši po anđelu svojemu sluzi svojemu Jovanu, Koji svjedoči riječ Božiju i svjedočanstvo Isusa Hrista, i šta god vidje. Blago onome koji čita i onima koji slušaju riječi proroštva, i drže što je napisano u njemu; jer je vrijeme blizu."

Zatim čitamo dalje, četvrti stih – **"Od Jovana na sedam crkava koje su u Aziji: blagodat vam i mir od onoga koji jest, i koji bješe, i koji će doći; i od sedam duhova koji su pred prijestolom njegovijem; I od Isusa Hrista, koji je svjedok vjerni, i prvenac iz mrtvih, i knez nad carevima zemaljskima, koji nas ljubi, i umi nas od grijeha našijeh krvlju svojom; I učini nas careve i sveštenike Bogu i ocu svojemu; tome slava i država va vijek vijeka. Amin."**

I na kraju stihovi sedam i osam :

„Eno, ide s oblacima, i ugledaće ga svako oko, i koji ga probodoše; i zaplakaće za njim sva koljena zemaljska. Da, zaista. Ja sam alfa i omega, početak i svršetak, govori Gospod, koji jest, i koji bješe, i koji će doći, svedržitelj."

Upravo ovdje u uvodu knjige Jovan nam kaže ukratko kako će knjiga da bude razumljiva. Želim da istaknem nekoliko stvari iz ovog teksta. Prije svega ako pogledamo četvrti stih u kojem se kaže **"Od Jovana na sedm crkava"**. Drugim riječima knjiga Otkrivenja je jako uzbudljiva. Mnogi misle da je knjiga Otkrivenja pisana samo za njih. To je tačno u nekom smislu i brzo ćemo doći do toga. Zapravo Knjiga otkrivenja je napisana za sedam crkvi u Maloj Aziji, dijelu koji se danas zove Turska. To je bila rimska provincija i Jovan je pisao ovim sedm crkvama koji se nalaze u Aziji. Drugim riječima, napisna je posebnim crkvama na specijalnom mjestu u određeno vrijeme, gotovo prije 2. 000 godina. Ideju koja se rodila iz toga ljudi su nazvali Preterizam. A Preteristi smatraju da, pošto je napisana za sedam crkvi, znači da je pisana za njih, da ima posebno značenje za njih i da ustvari nije proročanstvo u skladu sa vremenom.

Smatram da to sadrži element istine. Knjiga otkrivenja je uistinu pisana za ljude tog vremena, definitivno je značila nešto njima i što više to razumijemo bit će nam bolje. Ali to je jedan ograničen način posmatranja ove knjige. Drugi način, koji nam Jovan sugerije, se nalazi u stihu sedmom:

"Eno, ide s oblacima, i ugledaće ga svako oko, i koji ga probodoše; i zaplakaće za njim sva koljena zemaljska. Da, zaista."

Ovdje nam poručuje da se Knjiga otkrivenja obraća samom kraju vremena, događajima poput ponovnog dolaska Isusa, a mnogi ljudi traže indikacije koje

upućuju na 11. Septembar, rat protiv terora, Džordža Buša i tako dalje. Postoje aspekti u Otkrivenju koji se definitivno fokusiraju na sam kraj vremena, čak i na našu budućnost. I tako su se neki neki pojavili sa idejom nazvanom Futurizam. I oni namjeravaju da pročitaju cijelu Knjigu otkrivenja kao da je je napisana samo za kraja vremena. Ponovo, i tu ima nekih elemenata istine. Knjiga otkrivenja govori o kraju, o našoj budućnosti, kao i o davnim vremenima. Smatram da što čitamo više to shvatamo Knjigu bolje od onih koji su je možda već čitali kroz vijekove.

Treći način za čitanje Knjige pronalazimo u trećem stihu uvodnog dijela u kojem stoji – **Blago onome koji čita i onima koji slušaju riječi proroštva**. Originalnim jezikom riječ koja govori o slušanju ima posebnu funkciju. To može da znači slušanje sa razumjevanjem ili bez razumjevanja. U ovom posebnom slučaju ovdje se radi o slušanju sa razumjevanjem. Drugim riječima, ko god poslušava ovu knjigu, ko god pročita Knjigu, pretpostavljeno je da je razumije. Knjiga nije namjenjena samo onima iz prvog vijeka, ne govori samo o kraju svijeta, jer kroz istoriju ko je god uzeo ovu knjigu je uz pomoć Boga mogao da razumije osnovnu poruku knjige. I na tu osnovnu poruku želimo isključivo da se fokusiramo u ovom serijalu o Otkrivenju. Iz ideje da možete u bilo koje vrijeme izvući pouku iz Knjige neki su otišli korak naprijed i pojavili se sa idejom koja se zove Idealizam. Tu se kaže da Knjiga otkrivenja zapravo nije napisana za one iz prvog vijeka, da nije proročanstvo o kraju svijeta, već da predstavlja široke generalne principe. Svako može da čita ovu Knjigu i izvuče generalne principe važne za život. I opet, i ovo je element istine. Blagoslovljen je svako ko čita, svako ko čuje riječi iz Knjige. Ali, čini mi se da ako sastavite uvod postoji još bolji način za proučavanje Knjige. I to je metod koji zovemo Historicizam.

Historicizam obuhvata ideje Preterizma, zapravo aspekte Knjige iz prvog vijeka, buduće aspekte Knjige, generalni aspekte Knjige kroz istoriju. Sve ih posmatra ozbiljno i uči nas da ih primjenimo najčešće u nizu koji nam je Bog podario. Ako pogledamo sve ove pristupe Historicizam mi je najomiljeniji. Preterizam se fokusira na početak hrišćanske ere, na prvi vijek, dok se Futurizam nastoji usmjeriti na kraj vremena, a kao što smo spomenuli Idealizam se usredotočava na bilo koje vrijeme u kojem živite i čitate knjigu. Ali, Historicizam sve uzima ozbiljno.

On sve skupa obuhvata. Historicizam nam kaže da ćete neko vrijeme čitati o onome što se isključivo odnosi na prvi vijek.

Naravno prvo poglavlje, stihovi od jedan do osam, daje uvod onima koji su to prvi pročitali u prvom vijeku. Ali onda drugi dijelovi knjige vas vode prema kraju svega. Drugi dijelovi sadrže generalne vrijednosti i čak će prikazati jedan slijed događaja iz istorije. Objasnit ću vam kako za trenutak. Tako je Historicizam metod za koji bih rekao da predstavlja najbolji način koji možemo da koristimo kada proučavamo Knjigu otkrivenja. Razlog zašto sam ga izabrao je taj što nam na početku knjige kaže da se ona odnosi na početak hrišćanske ere, kraj hrišćanske ere, te cijelo vrijeme kroz sve to.

Pa kako ćemo to da primjenimo? Čini mi se da nam je Jovan, autor knjige, dao naznaku na samom početku Knjige. U samom prvom stihu on nam govori precizno kako to Historicizam djeluje. Da vam pokažem kako. Prije svega u Otkrivenju jedan, u prvom stihu, govori o stvarima koje se uskoro moraju desiti. Jedna od stvari koju ćemo otkriti u vezi Knjige otkrivenja je to što Jovan često ukazuje na ranu književnost, posebno Stari zavjet iz Biblije. On obično upotrebljava riječ ili frazu koja ukazuje na raniji tekst. To je ono što se dešava ovdje. U Otkrivenju jedan, jedan, koristi frazu koja je prilično jedinstvena u Bibliji. Zapravo se pojavljuje na samo tri mjesta u Bibliji. Posebno ovdje u Otkrivenju jedan, ali i u Danilu dva, u stihu 28.

Tu stoji ta riječ (to je iz LXX koja se jednostavno odnosi na grčki prijevod Starog zavjeta, koji se zove Septuagint što je grčka riječ za sedamdest. Odatle je stiglo ovaj naziv LXX), i tu nam kaže da je pokazao kralju Nevuhodonosoru što se mora dogoditi u posljednje dane. Možda se sjećate priče o tome kako je Danilo interpretirao san kralja Navuhodonosora. Kao što vidite u tom se snu pojavila statua sačinjena od četiri metala – zlata, srebra, bronza i željeza. Ti metali predstavljaju redosljed nacija koje se javljaju kroz istoriju. Kada je završio sa objašnjavanjem kaže u stihu 45 da je Danilo pokazao kralju šta će se desiti posljednjih dana. Kralj je sanjao, a Danilo prorok mu je došao objasniti taj san. Rekao mu je da je on zlatna glava, da će poslije njega doći druga nacija koja će biti niža od njega, znači srebro, pa neka druga nacija bronza, te druga nacija željezo. A

na kraju će doći Kraljevstvo božije. U Danilu dva nalazimo redosljed događaja. Bog daje proročanstvo, a prorok izvlači iz toga slijed događaja koji će se desiti kako se ide prema kraju vremena. Ovo neće biti na nekom ispitu, ali učenjaci to zovu Apokalipsom.

Apokaliptična književnost obično prikazuje slijedove istorije uz upotrebu raznih simbola kojima bi to prikazala, a Danilo dva je dobar primjer za to. Jovan, na samom početku Otkrivenja već u prvom stihu, aludira na Danila dva. On kaže – ovo se stvari moraju dogoditi uskoro. A sada pogledajte - Otkrivenje kaže uskoro. A šta će se desiti u Danilu? Stvari koje će se desiti posljednjih dana. Iz Danilovog ugla on očekuje čitav slijed događaja koji vodi ka samom kraju svega. Stvari koje će se desiti u posljednjim danima. Otkrivenje navodi drugačije – stvari koje će se desiti uskoro. Pa nam Jovan kaže da će otvoriti knjigu Danilovu među drugim knjigama Starog zavjeta. Kaže: "Upotrijebit ću isti pristup koji je koristio Bog kada se obratio Danilu". U Knjizi otkrivenja naći ćete redosljede istorije po kojima će stvari da budu pojašnjene. Nećemo previše ulaziti u to jer se više fokusiramo na osnovnu strukturu Knjige i kako je ona napisana. Ali imajte to na umu dok budete dalje proučavali Knjigu otkrivenja. Bez obzira na ovo uvodno proučavanje saznat ćete o mnogim slijedovima događaja koje će se desiti u Knjizi baš kao u Danilu.

Dakle, Knjiga otkrivenja je mnogo slična Danilu dva. Sadrži istorijske redosljede, proističe iz vremena proroka sve do kraja vremena, Jovanovo vrijeme prvi vijek u Maloj Aziji pa sve do kraja vremena, drugog dolaska Isusa, pa čak van toga kao što ćemo vidjeti u četvrtom serijalu. Postoji i stalna simbolika, osim što u Otkrivenju nemamo metale na statuama. U Otkrivenju imamo životinje. Ali, neke čudne životinje. Vratit ćemo se na to malo kasnije. Dakle, kako interpretiramo ovu knjigu? Koji su ključevi za interpretaciju ove knjige? Prvi dio iz serijala je dio o sedam ključeva koji interpretiraju Knjigu otkrivenja. Mnogi od ovih ključeva mogu da budu pronađeni baš u samom tekstu, u poglavlju jedan stihovima od jedan do osam. Neke od ovih ključeva smo pronašli tako što smo prošli kroz cijelu knjigu. Ali postoji sedam ključeva interpretacije na koje se želim fokusirati u ostatku prvog dijela Otkrivenja.

Ključevi interpretacije Otkrivenja

Prvi od tih ključeva koje ćemo pojasniti je da je Knjiga otkrivenja jedno božansko otkrivenje. Vidimo da imamo Božju reč i figure i slike, koja nam prenosi riječ Boga kroz Knjigu otkrivenja. To je sveto otkrivenje.

Otkrivenje poglavlje jedan: stihovi od 1-3

"Otkrivenje Isusa Hrista, koje daje njemu Bog, da pokaže slugama svojim što će skoro biti, i pokaza, poslavši po anđelu svomemu sluzi svomemu Jovanu, Koji svjedoči riječ Božiju i svjedočanstvo Isusa Hrista, i šta god vidje. Blago onome koji čita i onima koji slušaju riječi proroštva, i drže što je napisano u njemu; jer je vrijeme blizu."

Vidite, na samom početku Knjiga ističe zanimljive tvrdnje. Jovan ne kaže – pa razmišljao sam o nekim stvarima, pomišljao da ti napišem pismo, možda da ti napišem knjigu i kažem ti šta mislim. Ne, to nije ono što Jovan kaže. On kaže: "Ako ovo nisu moje riječi ja to nisam izmislio". Zapravo to je Otkrivenje Isusa Hrista koje mu je Bog dao. I onda Bog kroz Isusa Hrista šalje poruku Jovanu, a Jovan u viziji dobija poruku od Boga koju je onda zapisao za sve ljude. To je kao povezan lanac otkrivenja. Otkrivenje Isusa Hrista dolazi do Jovana, on čuje izjave Isusa Hrista, sve to zapisuje i naziva - riječi tog proročanstva. Znači postoji niz događaja. Knjiga otkrivenja odražava ono što je Jovan vidio od Isusa. I ono što Jovan vidi odražava nešto što se desilo između Boga Oca i Isusa, čak kao da su zajedno djelovali prije početka vremena. Pa zato Knjiga otkrivenja predstavlja božansko otkrivenje. To je jako važno za nas jer nam govori da je to jedan iskren i siguran prikaz budućnosti. Mogu da vam kažem što ja mislim da će se dogoditi u roku od pet, deset, sto ili pak hiljadu godina. Mogu da vam kažem što mislim, ali ja to ne znam. Zapravo i nisam toliko loš u tome jer ponekad pokušavam da predvidim određene političke događaje ili određene stvari na univerzitetu gdje radim. Više puta pogodim, ali šta će se desiti za deset ili hiljadu godina, to zaista ne znam. Ako bih ja pisao Knjigu proročanstva za vas, proročanstva John Poulina, vi ne biste mnogo pažnje pridali tome. Ne bih to niti očekivao, jer su to samo moje ideje.

Ako je ova knjiga potekla od samog Boga, ako je Knjiga zaista otkrivenje božije vizije budućnosti to je onda nešto čvrsto i sigurno. Knjiga otkrivenja je vrijedna proučavanja, jer je božansko otkrivenje. Vrijedna je proučavanja jer ono što kaže o budućnosti, taj slijed događaja o kojem govorimo onim krajnjim događajima, oni su stvarni. Vidite, čitajući Knjigu otkrivenja kao proročanstvo budućnosti bilo bi besmisleno da to nije božansko otkrivenje. Tako da su i Futurizam i Historicizam utemeljeni u ubjeđenju da nam se Bog obraća kroz ovu knjigu. Da su stvari opisane u njoj stvarne, da su one važne za naše živote kako sada tako sve do kraja vremena.

Drugi ključ interpretacije nalazimo u Starom zavjetu. Knjiga otkrivenja je posljednja knjiga iz Biblije, posljednja knjiga Novog zavjeta iz Biblije. Tako je Knjiga otkrivenja u nekom smislu vrhunac Biblije, ponajviše što se u Knjizi otkrivenja aludira na sve vrste svih dijelova Starog zavjeta. U Knjizi otkrivenja naići ćete na dijelove jezika iz gotovo svakog dijela Starog zavjeta.

Dopustite da navedem primjer za to. Otkrivenje poglavlje prvo, stih sedmi. Ponovo taj uvodni dio o kojem smo govorili na početku.

Otkrivenje 1:7: "Eno, ide s oblacima, i ugledaće ga svako oko, i koji ga probodoše; i zaplakaće za njim sva koljena zemaljska. Da, zaista."

O kome ovdje govori? On govori o Isusu, onom koji je poslao viziju Jovanu. Kaže se, gle On, Isus, dolazi s oblacima i šta - svako oko će ga vidjeti. Prema tekstu, kada Isus dođe svako oko će ga vidjeti. Drugim riječima cijeli svijet. To će biti jedinstven dolazak i svi će ga vidjeti, a sva plemena zemaljska i svi narodi će naricati zbog njega. Sigurno se pitate o čemu se ovdje radi? Ovo je aluzija na Stari zavjet. Koristi jezik u ovom tekstu koji nas navodi na Stari zavjet i samo kada se vratimo na Stari zavjet možemo da vidimo o čemu je riječ. Pa da idemo tamo.

Zaharija 12 stihovi 10 – 11: "I izliću na dom Davidov i na stanovnike Jerusalimske duh milosti i molitava, i pogledaće na mene kojega probodoše; i plakaće za njim kao za jedincem, i tužiće za njim kao za prvencem. U ono će vrijeme biti tužnjava velika u Jerusalimu kao tužnjava u Adadrimonu u polju Megidonskom."

Pa ko govori u Zaharaji dvanaest? Ovdje ne govori Isus. Prije da je to Bog iz Starog zavjeta koji nam se obraća. Bog u Starom zavjetu ovdje zapravo preuzima ljudski aspekt. Mnogi pisci Novog zavjeta su u ovom tekstu vidjeli odraze Isusa kroz starozavjetnog Boga. Bog im kaže – I gledat će na onoga koga su proboli. Interesatno je da će oni više žaliti za njim . Gotovo da ima smisla da je Bog ovdje dao nagovještaj za Isusa. Ali ovo je interesantno. Kada dođemo do Novog zavjeta, on uzima cijeli ovaj testament kao božiji tekst i primjenjuje ga na Isusa. Ovo je produhovljeno, to je onaj koji hoda među nama. To je bio onaj koji je živio u Palestini. Vratimo se u prvi vijek. On je taj koga su proboli, on je taj iz ovog teksta. Ali pogledajte što se dalje događa u ovom tekstu. Kaže se da oni koji tuguju za njim, oni koji su ga vidjeli, su stanovnici Jeruzalema plemena zemlje i da će oni da ga žale.

Pogledajte ako stavimo Zahariju na jednu a Otkrivenje na drugu stranu. Prema Zaharaji Bog je onaj koji dolazi, u Zahariji je Bog proboden. U Zaharaji grupe iz Jeruzalema žale, te sam Jerusalem žali. Ovo je lokalizovana verzija priče. Sve je tu prikazano kao ono što se dešava geografski tamo. Ali pogledajte Otkrivenje. Kaže, Isus je taj koji dolazi. To je jedna specifičnost i produhovljenost božijeg koncepta Zaharije dvanaest. Isus je taj koji je proboden. To su plemena cijele Zemlje koja žale. A zapravo sama Zemlja žali. Vidite što se dešava, Otkrivenje obuhvata lokalne stvari iz Starog zavjeta i proširuje ih na cijeli svijet. Uzima božanske elemente iz Starog zavjeta primjenjujući ih na Isusa Hrista. Tako Knjiga otkrivenja hrišćanizira i čini univerzalnim Stari zavjet.

Možda ste culi za poznati serijal knjiga, a sada filmova poznatih po nazivu "Left behind". Radi se o veoma interesantnim serijalima i oni koji su učestvovali u tom projektu su ljudi koji vjeruju i jako ih poštujem. Ali mi se ne sviđa način na koji oni poimaju Otkrivenje. Oni sve u Otkrivenju posmatraju kao lokalno. Kada prikazuju Jerusalem smatraju da to bukvalno znači Jerusalem. Kada posmatraju Eufkrat to je za njih Irak i sve to povezuju sa Bliskim istokom i actualnom politikom. Ali kada zaista shvatite koliko je Otkrivenje isprepletено sa Starim zavjetom jasno vam je da to produhovljuje te stvari, prilazi ka njima universalno, odnosi se na sve nas u eri hrišćanstva. To nije knjiga o Jevrejima, to je knjiga o onome kako se stvari dešavaju u Isusu Hristu. Nažalost sam metod poimanja "Left behind" bukvalno

prikazuje događaje i nije pravi prikaz Otkrivenja. Mogu da vam satima pokazujem tekst za tekstom sa stvarima koje tretiraju bukvalno kao da su se desile na Bliskom Istoku koje su ustvari elementi iz Starog zaveta i koje su primenjene univerzalno. To ćemo prikazati u trećem djelu. Vidjet ćete kako je Rijeka Eufrat produhovljena na svjetski univerzalan način.

Zapravo, poznata su četiri načina na koje pisci Novog zavjeta upotrebljavaju Stari zavjet. Jedan se zove citiranje, poput zapisivanja i navođenja uz preporuke odakle je uzet tekst. U drugom tipu poznatom kao navođenje se navodi dovoljno teksta da bi onaj koji čita baš jasno znao odakle je tekst potekao. Ako bih vam ja navodio nacionalnu himnu SAD prepoznali bi odakle ona dolazi. Ako bih rekao Marija je imala malo jagnje ili vuna je bijela kao snijeg, itd.. Znae odakle to dolazi, jer je to navođenje. Zatim ovdje su aluzije, što je kada uzmete riječ ili jedan izraz i želite da osoba koja vas sluša tačno zna o čemu govorite. To je aluzija. Osim toga postoji i eho. U ehu možete da uzimate jezik koji zvuči kao da dolazi iz Starog zavjeta ili iz neke književnosti, ali je zapravo koristite u neke druge svrhe. Zapravo ni ne mislite o tome. Evo zanimljive stvari. U Knjizi otkrivenja nema citiranja Starog zavjeta, niti ima navođenja Starog zavjeta. Postoje samo aluzije, kao i eho. Drugim riječima autor Otkrivenja navodi Stari zavjet s nekim izrazom i riječi tu i tamo, običnim nagovještajem. To znači da bi istinski mogli da razumijete Otkrivenje potrebno je da dobro razumijete Stari zavjet. Morate najprije da se pripremite da bi prepoznali riječi, izraze itd. Onda shvatite da je vaše poznavanje Starog zavjeta nedovoljno. O pa to je u redu, ne morate da brinete. Zabavno je učiti. I potrebno je da Knjigu otkrivenja gledate kao vrstu Nitendo igrice. Imate li djecu koja igraju igrice, da li volite da ih igrate sami? Zašto su toliko zanimljive? Jer su pune kockica koje treba posložiti. I pokušavate da to uradite, nađete rješenje, složite kockice, dobijete nagradu i penjete se na viši nivo. Na taj način je napisana i Knjiga otkrivenja. Baš kada mislite da ste počeli da je razumijete, kada ste nešto riješili, vaša nagrada da idete na viši nivo, pa zaključite – možda baš nisam shvatio kako sam mislio.

Kada je riječ o Starom zavjetu tamo ima toliko toga za učenje, toliko mnogo za otkrivanje i to je jedan uzbudljiv proces. Znae na šta mi to liči? Kao kad dođem do Knjige otkrivenja pa ne želim da budem previše siguran u sebe i svoje poimanje Knjige. Lako je nama koji smo nešto naučili da kažemo – znam o čemu pričam.

Proučavao sam knjigu trideset godina i želim da vam kažem da postoje mnoge stvari u Knjizi otkrivenja koje ni sam ne razumijem. Mnoge stvari, možda, koje će Bog dozvoliti nekim drugim ljudima da otkriju. Ili je možda neke stvari Bog postavio kao zagonetku da bi nas potakao na istraživanje, da učimo, razvijamo se. Što se tiče Starog zavjeta to je jedna pustolovina kojom otkrivamo gdje je autor Otkrivenja smjestio te male nagovještaje Starog zavjeta.

Pisac po imenu William Milligan piše slijedeće - "Knjiga je stvarno prepuna kada su u pitanju sjećanja, incidenti, misli i jezik iz crkvene prošlosti. To je toliko obsežno da se stoga može posumnjati u to da li uopšte sadrži ijednu figuru koja nije preuzeta iz Starog zavjeta ili ijednu potpunu rečenicu koja više ili manje nije sačinjena od materijala koji potiču iz istog".

Knjiga otkrivenja je puna Starog zavjeta. Što više razumijete Stari zavjet, više čitate Bibliju, sve će vam biti bliža Knjiga otkrivenja. Proučavanje Otkrivenje sam doživio uzbuđljivim, jer nemam dovoljno vremena za televiziju ili kompjuterske igrice.

Kao treći način za pojašnjenje tu je Novi zavjet. Knjiga otkrivenja navodi Stari zavjet mnogo aluzijom i ehom, ali i Novi zavjet takođe. To je hrišćanska knjiga, to je otkrivenje Isusa Hrista. Isus je prisutan svuda u knjizi. On se obraća crkvama, postoje reference na krst. Kada čitate Knjigu otkrivenja shvatite da postoje brojne veze sa evanđeljem, sa krstom. Jezik je možda drugačiji, možda negdje više sličan starozavjetnom, ali postoji harmonija ideja. Drugim riječima teologija Otkrivenja nije drugačija od teologije evanđelja ili teologije Pavla. Ona ima svoju jedinstvenost, jedinstveno isticanje, ali postoji i harmonija. Knjiga otkrivenja je knjiga Novog zavjeta. Zapravo jedan od mojih omiljenih pisaca kaže u knjizi Djela apostolska, strani 585, da se u Knjizi otkrivenja sve knjige iz Biblije susreću i završavaju. Drugim riječima Otkrivenje je neka vrsta finala biblijske simfonije. To je kao posljednja scena drame. U pravom smislu u Knjizi otkrivenja Stari i Novi zavjet, svih drugih 65 biblijskih knjiga, se ujedinjuju u Knjigu otkrivenja. Što više razumijete ostatak Biblije bolje ćete razumjeti Otkrivenje. Dozvolite da vas upozorim da je jedna od opasnijih stvari koju možete da učinite ako uzmete samo Knjigu otkrivenja i proučavate je odvojeno od ostalog.

Možda ste čuli za ljude koji su se kroz istoriju pojavljivali sa čudnim idejama iz Knjige otkrivenja. Ljudi su umirali za interpretacijom Knjige otkrivenja, započinjali i završavali ratove, provodili političke ciljeve na bazi Knjige. David Koresh nam daje primjer kako interpretacija Knjige otkrivenja može da bude veoma destruktivna. Preporučio bih vam da ako ne čitate Knjigu otkrivenja u njenom cijelom kontekstu, uključujući cijelu Bibliju, lako se može desiti da pogrešno protumačite knjigu i krenete putem kojim Bog možda ne bi volio da idete. Knjiga otkrivenja je knjiga iz Novog zavjeta. Glavna poruka knjige nije u suprotnosti sa evanđeljem Isusa Hrista.

Postoji i četvrti način za pojašnjavanje koji kaže da je Knjiga otkrivenja knjiga simbola. Na samom početku u prvom stihu knjige je to jasno. Kaže se:

"Otkrivenje Isusa Hrista, koje dade njemu Bog, da pokaže slugama svojim šta će skoro biti, i pokaza, poslavši po anđelu svojemu sluzi svojemu Jovanu"

Želim da obratite pažnju na neke dijelove ovog teksta. On je "**pokazao**" to! Ovo je posebna grčka riječ koja nam govori da je ovo knjiga simbola. "Pokazivanje" na grčkom znači simbolično predstavljanje budućih događaja. Korijen ove knjige je simbolika. Tako je Knjiga otkrivenja puna simbola. I Bog je taj koji je izabrao ove simbole. Ovo je veoma važno. Bog nam kroz vizije, kroz simbole šalje poruke koje su mu u mislima. Ako razumijete simbole razumjet ćete i poruku. Ako ne shvatite simbole onda ne shvatate kako treba. Sjećate se kad sam vam rekao da Knjiga otkrivenja sadrži životinje, zanimljive životinje.

Uzmimo na primer sedmoglavu aždahu sa deset rogova. I ta aždaha napada ženu koja je sva blještava i stoji na mjesecu. Vjerovatno niste ovo doživjeli u stvarnosti. Vjerovatno. Jeste li? Jeste li vidjeli sedmoglavu aždahu? Da ste ikad šetali šumom i vidjeli sedmoglavu aždahu znate što bi pomislili – pijan sam. Pa ne postoje sedmoglava aždaha. Knjiga otkrivenja sadrži životinje koje su unikatne, različite od bilo čega što smo vidjeli u prirodi. A vjerovatno niste vidjeli ženu da stoji na mjesecu. To je simbolična knjiga i ako bi joj pristupili bukvalno, kao što su mnoge naše kolege uradile u "Left behind", čitate je prebukvalno onda ćete je krivo shvatiti. Knjiga je dizajnirana da bi simbolizirala više učenje, veću istinu i događaje koje Bog želi da razumijemo. Nemojte shvatati stvari previse bukvalno. Da li

postoje stvari koje bi u Knjizi otkrivenja trebalo da se uzmu bukvalno? Naravno, ako simboli nemaju nikakvog smisla u nekim mjestima. Ako takve uzmemo kao simbole, zbunit će nas. Pa bolje onda da to ne radimo. Navest ću primjer - Isus Hrist. Je li Isus simbol? Ne bih rekao. To je jednostavno nečija izjava da bi čitaoci Otkrivenja znali za nekog iz prvog vijeka kao nekog koga će danas upoznati kroz Novi zavjet. Tako bi Isus Hrist bio primjer nečeg bukvalnog. Ali u Knjizi otkrivenja normalan slijed događaja je simboličan. Uzmite jezik iz Otkrivenja simbolično osim ako vam je jasno da je neobhodno bukvalno čitanje.

Peti ključ interpretacije je Mala Azija i njen položaj. Još jednom, to ste vidjeli u prethodnim stihovima Knjige. Ako uzmete mapu Male Azije, možete smestiti sedam crkvi - Efes, Smirna, Pergam, Tijatira, Sard, Filadelfija i Laodikeja. A Jovan se nalazi na ostrvu Patmos. Pogledat ćemo ostrvo Patmos u našem drugom dijelu. A Jovan je tamo na ostrvu Patmos i on piše ovu Knjigu, skriptu svojih vizija namjenjenu sedam crkvi u Maloj Aziji. Tako da Knjiga otkrivenja, premda simbolična i božanska, takođe govori o položaju Male Azije. Jer se Bog u Pismu susreće sa ljudima tamo gdje jesu. To je način na koji Bog uvijek djeluje.

Dozvolite da navedem primjere. U Danilu dva i sedam, (sjećate se da smo govorili o Danilu dva) Bog dolazi do paganskog kralja i daje mu poruku o četiri kraljevstva koje prati Kraljevstvo božije. Kako on to donosi paganskom kralju? U obliku jednog idola, nečega što će kralj da razumije. Ali kada istu viziju daje Danilu, pet poglavlja kasnije, daje mu sliku stvaranja, uzburkanog mora, životinja i ljudskog sina koji vrši kontrolu nad životinjama. To je priča o Adamu u Raju. Iste poruke četiri kraljevstva koje prati Kraljevstvo božije. Ali Bog sastavlja poruke koje će moći da shvate različiti umovi paganskih kraljeva i jevrejski proroci. Bog se susreće sa ljudima kakvi jesu. U četiri evanđelja to smo takođe otkrili. Zašto četiri evanđelja kada nam treba samo jedno? Jer, očito, postoje različite vrste ljudi. I četiri evanđelja će prenijeti priču potpunije, nego što će to jedno učiniti. Ako vi volite Mateja, možda neko drugi Marka, možda ja više volim Jovana. Vidite, kroz ova četiri prikaza Isusa svi možemo da dobijemo jasniju poruku o njemu. Bog sreće ljude tamo gde su. On upotrebljava brojne načine da bi prenio priču o Isusu.

Isto tako ćemo vidjeti da svaka od Sedam crkvi sadrži različite prikaze Isusa. To ćemo vidjeti u slijedećem predavanju. Svaka crkva doživljava Isusa na nešto drugačiji način. I postoji neka svrha u tome, kao što ćemo da vidimo u slijedećem predavanju. Bog sreće ljude tamo gde se nalaze. Svaka crkva prilazi Bogu na sebi specifičan način.

I na kraju postoje živi simboli u Knjizi. Neki od njih dolaze direktno iz kulture tog vremena. Jedan moj prijatelj David Ounie, koji je napisao najveći komentar svih vremena o Knjizi otkrivenja, mi je jednog dana objasnio da prikaz Isusa u Otkrivenju, u prvom poglavlju, zvuči nevjerovatno slično opisu stare boginje Hekate. Ona je zvana gospodaricom neba. Bila je najvažnija boginja u Maloj Aziji. Ali poslušajte, ovo je zadivljujuće. Hekata je nazivana prvom i posljednjom, početkom i krajem. Bila je boginja otkrivenja, imala ključeve neba i pakla. Putovala bi na nebo i u pakao, vraćala se nazad na zemlju i mogla da objasni šta je vidjela tamo. To je čudesno jer je Isus slično opisan u prvom poglavlju Otkrivenja.

Zašto bi nešto što je u vezi s paganskom boginjom bilo korišteno u jednoj nadahnutoj knjizi? Samo ću navesti dva razloga za to. Jedan, ako je Jovan želio da komunicira sa paganima koristio bi njihov jezik, a drugi ako je Jovan želio da opovrgne ono u šta su oni vjerovali tada bi koristio njihov jezik. Drugim riječima, opisujući svoju viziju Jovan koristi jezik koji doziva u ljudske umove boginju Hekatu. U čemu je smisao toga? Mislim da je u prvom vijeku smisao bio slijedeći. Ova boginja koju obožavate, stvari za kojima tragate, ćete naći ako se približite Isusu Hristu. Hekata nije odgovor za svjetske probleme. Isus Hrist vam može pružiti sve ono što tražite u njoj. To je živi simbol. Knjiga otkrivenja uzima neke simbole baš iz starog konteksta, pričajući o tom vremenu. I što više razumijemo taj kontekst, više ćemo da razumijemo što nam Jovan pokušava reći danas. Svako ko čita i čuje razumjet će.

Šesti način poimanja – Knjiga otkrivenja je Apokalipsa iz davnine. Ovo sam pominjao ranije, ideju o Apokalipsi, to je književni stil. Koristi simbole a nerijetko i čudne životinje itd. Možda se pitate zašto bi Knjiga otkrivenja koristila tako čudan način da bi je razumjeli? Zašto bi bila toliko teška i simbolična? U realnosti mi danas razumijemo Apokalipsu, jer je u ovom svijetu imamo. Jeste li ikad čuli za

Kralja lava? Jednog od popularnijih crtanih filmova ikad snimljenog? Je li priča o Kralju lavu životinjska priča? Da, imate lavove i druge životinje kao što su hijene, srne, itd. Različite vrste afričkih životinja. Ali, je li to uistinu priča o životinjama? Ako ste je gledali, znate odgovor. Kralj lav nije životinjska priča. Zapravo ovo je afrička Apokalipsa. Govori o savršenom svijetu koji je uništen i tada je taj uništeni svijet ožvijen suncem koje se vraća i obnavlja savršeni svijet koji je uništen.

To je Apokalipsa. Životinje zapravo nisu životinje, već simboli ljudi i ideja, političkih preplitanja. Kralj lav, kao Otkrivenje, predstavlja Apokalipsu. Kreiran je da bi nas naučio stvarima koje ne možemo da shvatimo na drugi način. Apokaliptični stil nam nije potpuno stran u današnjem vremenu. U starom se svijetu pojavljivao u dva tipa. Bilo je istorijskih apokalipsa gdje imamo slijed događaja koji su simbolizirani životinjama, metalima ili različitim stvarima. Niz istorijskih događaja.

Drugi tip apokalipse je mističan i tu imamo putovanja u nebo, pakao, kao što je navodio Dante kroz mističnu apokalipsu.

Oba možete naći u Knjizi otkrivenja. Imate istorijske slijedove, kao i putovanja ka nebu da bi se to iskusilo. Čak i putovanja prema kraju vremena. U Knjizi otkrivenja imate različite načine koje Bog koristi da bi iskazao poruku. Nazvao bih to mješanim stilom. Apokaliptični stil, kao Kralj lav, je glavni dio Knjige otkrivenja. Ali imate i pjesme i pisma u Knjizi. Dok je čitamo pitat ćemo se šta se dešava ovdje, koji je žanr tog mjesta? Nije sve u Danilovoj knjizi istorijski slijed. Nije ni u Knjizi otkrivenja. Sigurno da prvih osam stihova nisu pretskazivanja za istorijske događaje. Ali je u svakom slučaju uvod u Knjigu napisan veoma običnim jezikom. Tako susrećemo razne varijante žanrova u Knjizi otkrivenja. Jezik je možda ponekad čudan, ali je dobro odgovarao prvom vijeku i što više proučavamo knjigu u kontekstu cijele Biblije više ćemo otkrivati tačno ono što je Bog namjeravao da nauči njih i nas.

Sedmi način za poimanje je Kajastična struktura. Možda ovo nije jednostavna riječ možda je do sada niste čuli, ali u suštini kajastična je nastala od grčkog slova kaj što izgleda kao iks. U suštini Kajastična struktura je kao naopako ve, poput piramide. I u toj strukturi piramide, imate početak knjige, penjete se do vrhunca preko sredine pa se ponovo spuštate s druge strane. Prema grčkom načinu

filozofskog razmišljanja "a" plus "be" daje "ce". Prema jevrejskom načinu poimanja "a" plus "be" jednako je "a!", ali jedno poboljšano "a". To je slično kao a na klaviru. Počinjete sa "a" i idete ka "a". Vraćate se gdje ste počeli, a u stvari ne. Zapravo ste napredovali. Razlog zbog čega je ovo važno je što u kajizmu zaključak nije kraj. Ako bih ja napisao knjigu vrhunac bi bio na kraju i tu se nalazi krajnji zaključak svega. Ali u kajizmu zaključak se nalazi u sredini, i ovo će biti veoma važno. To ćemo vidjeti sad. Hajde da na kratko pogledamo tu kajastičnu strukturu.

U Otkrivenju jedan, stih jedan tri stoji – "poslavši po svom anđelu", a Otkrivenje 22 ponavlja to, "poslavši po svom anđelu"; "da pokaže svojim slugama" - "da pokaže svojim slugama"; "šta se ima dogoditi uskoro", ponovljeno u poglavlju 22; "blagoslovljen", ponavlja se u poglavlju 22; "riječi ovog proroštva", "čuva riječi proroštva ove knjige"; "jer trenutak je blizu". Obratite pažnju, ova dva poglavlja, jedno na početku a drugo na kraju knjige se čine naizgled kao potpuno iste stvari. I ovo se stalno ponavlja. Postoji gomila povezanih stvari kao što je ovo. Ista stvar se događa sa Sedam crkvi u poglavlju drugom i trećem paralelno sa novim Jeruzalemom u poglavljima 21 i 22. Pečati u Otkrivenju od četiri do sedam su paralelni sa Otkrivenjem 19 i 20. Trube isto imaju svoje paralele u čašama.

I sve se završava i izgleda otprilike ovako: Po mom opisu strukture Knjige otkrivenja, ona ima devet dijelova. Imate predgovor, epilog i sedam glavnih dijelova knjige. Jeste li primjetili veze koje povezuju ove dijelove zajedno – predgovor paralelan sa epilogom, a Sedam crkvi sa novim Jeruzalemom. Radi se o izgledu piramide, a to je kajizam.

Ovdje je bit svega, sada postaje zanimljivo. Ključ jevrejskog poimanja nije kraj nego sredina. U sredini knjige, poglavljima od 12 do 14, nalazi se finalna kriza u svjetskoj istoriji. Drugim riječima ključ knjige su događaji koji se dešavaju u samom srcu. Katolička naučnica Elizabet Fiorenza ima veoma interesantnu misao i veoma sličnu strukturu ovoj. Ona je došla do sličnog zaključka, kajastične knjige. Ali ona kaže da postoji centar u tom centru. Zna li šta je to centar u centru? To je poglavlje 14, poruke tri anđela. Drugim riječima poruke tri anđela postaju centar centra. Ne slažem se sa katolicima u svemu, ali ako je ona u pravu složiću se. Vjerujem da je centar knjige tu u porukama tri anđela. I otišao bih korak dalje.

Vjerujem da postoji centar centra centra Knjige otkrivenja i to je Otkrivenje 14 stih sedmi. Zadnji dio stiha sedmog kaže:

"I poklonite se onome koji je stvorio nebo i zemlju i more i izvore vodene!"

To je prema meni srce kajazma, to je vrhunac vrhunca. Božija poruka onima koji čitaju Knjigu otkrivenja je kada dođe kraj vremena i prolaziš kroz napetost tog kraja - sjeti se da obožavas onoga koji je stvorio nebo, zemlju i more, i izvore voda. Znae gdje se ta izjava nalazi u Starom zavjetu? Knjiga Izlaska (2.Mojsijeva) 20, stihu jedanaestom, tj. četvrtoj zapovjedi. Kako se približavamo kraju vremena srce Knjige otkrivenja će nas pozvati da obožavamo Boga na način na koji nas je Bog pozvao da ga obožavamo. To uključuje obožavanje na dan Subote. Što je više proučavamo u Knjizi otkrivenja nalazimo stvari kao što su ove, koje nam povećavaju interes, daju usmjerenje u životu koji živimo.

S ovim ćemo da zaključimo prvi dio Otkrivenja serije "Jednostavno Otkrivenje". Radujemo se drugom dijelu u kojem ćemo da obratimo pažnju na Sedam crkvi, pečate i 144.000. Zanima vas 144.000? Zato nemojte propustiti drugi dio. Hvala što ste sa mnom proveli ovo vrijeme u prvom dijelu serije Otkrivenja.

OTKRIVENJE - Drugi dio

Dobrodošli ponovo u serijal o Otkrivenju iz Biblije. Ovo je drugi dio u kojem ćemo proučavati prvih sedam poglavlja Knjige otkrivenja počevši sa Sedam crkvi. Počinjemo odmah nakon ovih prvih sedam stihova na koje smo obratili pažnju u prethodnom serijalu. Otkrivenje jedan, stihovi od devet do jedanaest.

" Ja Jovan, koji sam i brat vaš i drug u nevolji, i u carstvu i trpljenju Isusa Hrista, bijah na ostrvu koje se zove Patam, za riječ Božiju i za svjedočanstvo Isusa Hrista. Bijah u duhu u dan nedjeljni, i čuh za sobom glas veliki kao trube koje govoraše: ja sam alfa i omega, prvi i posljednji; I: što vidiš napiši u knjigu, i pošlji crkvama koje su u Aziji: u Efes, i u Smirnu, i u Pergam, i u Tijatir, i u Sard, i u Filadelfiju, i u Laodikiju."

Ovdje vidite sedam imena sedam crkvi iz prvog vijeka. One su još uvijek tu, možete da vidite ostatke ruševina tih sedam crkvi ako posjetite ta mjesta. Jovan je imao viziju i rekao upravo ono što vidite. Rečeno mu je da zapiše ono što je vidio i da to pošalje crkvama. Jovan je na ostrvu Patmos i on je tamo zbog riječi Božje i svjedočanstva Isusova. Nije jasno šta ovo tačno znači. Kako bi riječ Božja i svjedočanstvo Isusovo dovelo njega na ostrvo?

Mnoge stare tradicije nam sugerišu da je Jovan bio na ostrvu Patmos jer je kažnjen zbog svoje hrišćanske vjere. Da su ga zbog njegovih hrišćanskih ubjeđenja rimske vlasti protjerale na ostrvo Patmos. To ostrvo je uz obalu, nekih četrdesetak do šezdesetak kilometara udaljen od današnje Turske i nekadašnje rimske provincije Azije.

Znači Jovan je bio udaljen od sedam crkvi i sada je bio na tom ostrvu. U egzilu je dobio viziju koju je zapisao i poslao sedmerim crkvama. Na satelitskom snimku, ostrvo Patmos izgleda gotovo kao morski konjić. To je prelijepo ostrvo i imao sam priliku da ga cijelog obiđem, osim poluostrva koje se nalazi skroz dolje prema jugu. Dugo je oko deset kilometara a oko pet kilometara široko na najširoj tački. U centru se nalazi uži dio poput vrata. To je samo nekoliko stotine metara s jedne na drugu stranu. Baš se tu nalazi najveći grad koji se zove Skala, prelijepa luka. A u

pozadini na planini, koja je oko tri stotine metara visoka, nalazi se drugo najveće selo na ovom ostrvu koje se zove Kora. Gore je manastir Sv. Jovana. Kada gledate odozgo na grad Skalu i njenu prelijepu luku primjetit ćete uži dio u pozadini, dva tijela od vode, a ostrvo je samo nekoliko stotina metra široko u tom dijelu. Ovdje se nalazi i prastari put kojeg je najvjerojatnije sam Jovan koristio. Ovaj specifični dio povezuje oblast gdje je Jovan najvjerojatnije živio dok je tu boravio. Tu se nalazi i pećina u kojoj je Jovan imao vizije, a odatle put vodi dolje ka luci. Smatram da je Jovan i sam hodao po ovom popločanom putu od kamenja.

Ceo prizor je prelijep, zar ne? Ako me ikad smjestite u zatvor, neka to bude Patmos. To je mjesto gdje bih volio da budem. Prelijepo i čisto more, svakakve vrste predjela. Kada se pogledaju samo oblici i naseobine, divno mjesto. Pravo je uživanje na Patmosu. Morate posjetiti ovo mjesto. I tu, na tom ostrvu se Jovanu javila vizija.

Isus i sedam crkvi

Prvo poglavlje, stih 13 - 16

"I usred sedam svijećnjaka kao sina čovječijega, obučena u dugačku haljinu, i opasana po prsima pojasom zlatnijem. A glava njegova i kosa bijaše bijela kao bijela vuna, kao snijeg; i oči njegove kao plamen ognjeni; I noge njegove kao mjed kad se rastopi u peći; i glas njegov kao huka voda mnogijeh; I držaše u svojoj desnoj ruci sedam zvijezda, i iz usta njegovijeh izlažaše mač oštar s obje strane, i lice njegovo bijaše kao što sunce sija u sili svojoj."

Prekrasan je prikaz Isusa u ovim stihovima. Želim da upamtite različite osobine Isusa koje su ovdje prikazane. Interesantno je što je opisan sa preko deset osobina u poglavlju. U tim osobinama prepoznat ćete ga kako se predstavlja svakoj crkvi.

Ako pogledate, vidjet ćete sedam crkvi, a Isus je predstavljen prvoj crkvi, u poglavlju dva stihu jedan, kao onaj što drži sedam zvijezda i stoji među svijećnjacima.

Druga crkva kaže da im se Isus predstavio kao prvi i posljednji koji je umro i vratio se u život. Trećoj se crkvi predstavio kao oštri dvosjekli mač koji izlazi iz njegovih usta. Primjećujete interesantan sablon ovde, da se on ovdje predstavio svakoj crkvi na potpuno jedinstven način.

Drugim riječima, Isus nije došao da prigovori bilo kojoj od ovih sedam crkvi, jer poštuje svaku od ovih crkvi i njihove jedinstvenosti. Kao što sam već rekao On prilazi svakoj crkvi kakva ona jeste. Jedan od najjačih principa kada je u pitanju Biblija i njeno proučavanje je da Bog prilazi ljudima tamo gdje su oni. Poruke Boga, bilo da su vizije ili neki drugi oblici bez obzira da li se radi o istoriji ili poeziji, suština poruka se nalazi u jeziku koji je bio prikladan za to vrijeme i mjesto. Bog prilazi ljudima tamo gdje jesu.

Kada je Isus prvi put došao, nije bio dvadeset stoljetni Evropejac ili Afrikanac. Bio je kao prvostoljetni Jevrej. Živio je u Palestini, izgledao poput običnih ljudi, pričao njihov jezik, koristio njihov stil i rječnik, čak i neke njihove šale. Možda vam čudno zvuči, ali jedan je učenjak prevodeći grčka evanđelja na aramejski otkrio šale i igre riječima koje je Isus koristio dok je pričao. Zašto je to radio? Zato što Bog prilazi ljudima tamo gdje jesu, a još je važnije da je Isus upotrebljavao takve stvari jer je to činilo njegove govore dugovječnima. Ljudi su ih se sjećali, prenosili jedni drugima – O Isus je juče govorio i ispričao nam veoma smiješne stvari. Ljudi su dijelili ove priče, sjećali se predavanja zbog načina na koji je Isus to djelio s njima.

Tako od zadnjih pisama do sedam crkvi otkrivamo da Isus zna sve o nama. On prilazi svakoj crkvi s predznanjem o tome kakva ona ustvari jeste. Predstavlja se na način koji oni cijene i koji razumiju. Ako Isus već zna sve o nama čak prije nego što smo mu došli, onda nema razloga da se krijemo od njega. Nema razloga da se bojimo da mu kažemo istinu. On dolazi baš onako kako nam treba. Isus je nevjerovatan. Može da izabere da nam priđe na bilo koje načine. Ali prema sedam crkvi Isus oprezno prilazi, svakoj na jedinstven način na koji ga treba. Poštuje našu jedinstvenost i naše razlike.

On nas je načinio nas je jedinstvenim, različitim, i kada nam prilazi On to radi na način koji poštujem i onaj koji vi poštujete. Iz toga sam naučio da niko od nas nema potpunu sliku Isusa. Možda ste doktorirali ali ima gomila onoga što najvjerovatnije ne znate. Doktorat je poput kopanja rupe u zemlji, i možda ne znate sve o sadržaju te rupe, ali postoji mnoštvo polja i oblasti oko vas mjesta koje niste istražili do te dubine. Što više učite u životu, sve vam je jasnije da ne znate dovoljno.

Sedam crkvi nas uče da svako od nas zna ponešto o Isusu, kada imamo odnos sa njim, ali ne znamo sve. Postoji mnogo toga što ne znamo. Niko od nas nema potpunu sliku, a to znači da smo potrebni jedni drugima. Potrebno vam je ono što govorim ovde kao što je meni potrebno ono što vi znate. Potrebno je da naučim neke stvari od vas. Svi trebamo jedni druge. Otvoreni smo da učimo jedni od drugih, i tako možemo da naučimo više o Bogu i približimo mu se. To me uči da budem skroman, bez obzira na to koliko znam. Ustvari je važnije koliko ne znam. Potrebno je da naučim za sebe i svoju dušu.

Najbolje od svega čemu nas uče sedam crkvi je da nas Isus voli baš onakve kakvi smo i prilazi nam takvima. Ako mu priđemo dat će nam što nam treba i vodit će nas pravim putem.

Postoji mnogo korisnoga što možemo naučiti iz sedam crkvi. Neću vam izneti sve, a mnogi su ljudi vidjeli u sedam crkvi proročanstvo takođe kao faze u hrišćanskoj istoriji u čemu ima vrijednosti. Ali ja ću istaknuti osnove na ovom seminaru. Ovo je otkrivenje za široke mase, ovo su one glavne vrijednosti knjige. Čak i neki komentatori nisu ni primjetili neke od tih stvari.

Ali ovo je jedan od najzanimljivih dijelova. Pogledajte. Svaka od sedam crkvi dobija obećanja od Isusa. Ovo je zadivljujuće. Prva crkva dobija jedno obećanje – drvo života. Druga crkva dobija dva – krunu života, izbegavanje druge smrti. Treća crkva dobija tri – skrivenu manu, bijeli kamen, novo ime. Četvrta dobija četiri, peta - pet, šesta - šest. Provjerite i usporedite sa onim što kažem sa onim što kaže tekst u Bibliji. Možete da pauzirate bilo kad, zapišete te stvari, proučiti ih za sebe i provjeriti tekst.

Zanimljivo je da svaka crkva dobija više od prethodne, a sedma crkva Leodikeja obećanje da će ispuniti sva obećanja. A to obećanje je da ćemo sjediti sa Hristom na njegovom tronu. I ako budete sjedili sa Isusom na tronu dobit ćete sve, zar ne? Sve ste naslijedili. To je obećanje koje ispunjava sva druga obećanja. Svih 21 obećanja prvim crkvama se sabiraju u sedmoj. Isus će sjediti s njim na njegovom prijestolu. Zadivljujuće obećanje.

Ono što iz toga izvlačim je da dok crkve dobijaju sve čvršća obećanja možda ćete primjetiti da njihovi problemi postaju sve teži. To mi govori da je, što se stvari više pogoršavaju, milost božija je sve bliža. Milost božja je sve snažnija, poput grijeha. Što su dublji problemi u životu sve je jača milost Isusa Hrista. Ona će vam preuzeti i promjeniti život. Poruke upućene sedam crkvi su moćne, obraćaju nam se dan danas, kao što su to činile nekad davno. Knjiga otkrivenja sadrži poruku koja nam može promjeniti živote i srca već danas.

Treći dio ovog posebnog predavanja je plan cijele knjige. Jedan od problema Knjige otkrivenja je što ljudi zapravo ne znaju kako da joj priđu. I otkrio sam da autor Knjige otkrivenja često ostavlja naznake u samom tekstu kako bi različiti dijelovi Knjige mogli da budu odgonetnuti. Jedan od ovih ključnih naznaka nalazi se po mom mišljenju u stihu devetnaestom, prvog poglavlja. Radi se o jednom najznačajnijem tekstu u knjizi jer upravo ovdje izlaže cijeli plan knjige.

Da pogledamo šta kaže u stihu devetnaestom.

"Napiši što si vidio:" I sjećate li se da smo ranije u predavanju prošli kroz stih jedanaesti koji kaže "napiši što vidiš" u sadašnjem vremenu. Dok gledaš ovu viziju možeš da planiraš da je zapišeš. A sada u stihu devetnaestom kaže "Napiši što si vidio". Drugim riječima vizija je završena. Ovdje nam govori o zapisivanju potpune viziji koja se sastoji od dva dijela. To ovaj tekst čini posebnim.

"Napiši što si vidio:" Šta je vidio? Naime, stvari koje jesu. Kakve jesu. Drugim riječima u Knjizi otkrivenja postoje stvari koje se tada dešavaju, koje govore direktno o vremenu crkvi.

Stari Efesis je bio nevjerovatan, zadržavajući grad pun divne arhitekture. Možete da vidite jednu od najveličanstvenijih građevina. Zapiši što si vidio, stvari kakve jesu. Postoje stvari u Knjizi otkrivenja koje govore o sadašnjosti, ali u drugom dijelu Knjige se govori o stvarima koje se trebaju desiti nakon ovih. Knjiga otkrivenja ima dva dijela. Jedan se fokusira na vrijeme Jovana, a drugi na događaje koji će uslijediti nakon Jovana. Tako da postoje dva dijela Knjige otkrivenja. Stvari koje jesu i stvari koje će uslijediti nakon ovih. Mnogi su učenjaci primjetili ovaj specifičan stih ali pitanje je – Koje su stvari koje jesu? Koje su to stvari koje će da se dogode nakon ovih? Jovan nas nije ostavio u bilo kakvoj sumnji.

Otkrivenje četiri, stih jedan. Zapisao je – Isus ga pozove na nebo i kaže **"popni se amo, i pokazaću ti šta će biti za ovijem"** Usporedite ovo sa stihom devetnaest. **"Što će se zbiti poslije toga"** usporedite sa **"šta će biti za ovijem"**.

Drugim riječima, najveći dio drugog dijela Knjige otkrivenja se fokusira na buduće događaje. Fokusira se na stvari koje će se desiti nakon Jovana. Otkrivenje četiri jedan saopštava Jovanu. Sada dolazimo do dijela koji nam govori o stvarima koje će se desiti nakon tih. Otkrivenje četiri, stih jedan počinje da se fokusira. A ostatak Knjige otkrivenja se primarno fokusira na stvari koje će se desiti u budućnosti.

Postoje neki prikazi iz prošlosti vezani uz krst, Isusa, događaje prije samog vremena. Primarni fokus u četvrtom poglavlju i onima kasnije su događaji vezani za budućnost nakon Jovana. Koje su to stvari? Naravno to će biti između Otkrivenja jedan devetnaest i četiri jedan, pisma upućena sedam crkvi gdje se Jovan usmjerava isključivo na Isusove riječi o situaciji vezanoj za sedam crkvi i porukama koje će im Isus uputiti. Da, ovo su pisma sa jakim implikacijama na događaje koji će uslijediti. Primaran fokus sedam crkvi je na stvarima koje jesu. Tako će vam Knjiga otkrivenja, kada pažljivo proučite ključne tekstove pomoći da shvatite samu strukturu knjige čak i u Jovanovim mislima i onoga ko mu je dao viziju. Plan knjige je da se isključivo fokusira na stvari koje će se desiti nakon Jovana. Sjećate se u Otkrivenju tri, stih 21 došli smo do vrhunca sedam pisama, sedam obećanja. I u tom vrhuncu piše:

"Koji pobijedi daću mu da sjede sa mnom na prijestolu mojemu"

To je vrhunac obećanja. U Otkrivenju tri 21 se nalazi vrhunac sedam pisama, vrhunac svih obećanja. Ovo je interesantno. Ovde vidimo "duplu usmjerenost" kao jednu književnu strategiju. Izvinjavam se što sam se udaljio od jednostavnog izlaganja Otkrivenja za trenutak.

Otkrio sam ovaj princip u istraživanju grčkog otkrivenja, dijeleći je sa učenjacima kao nešto veoma važno. I onda sam došao do nečega pomalo tajanstvenog u vezi te duple direkcionalnosti. Nisam mogao da pronađem neki bolji način da bi je opisao, ali ona jednostavno predstavlja oba pravca. Drugim riječima u krucijalnom dijelu Knjige otkrivenja vrhunac jednog dijela ukazuje naprijed ka slijedećem. Umjesto da zaključi nešto i onda uvede u slijedeće, Jovan smješta uvod slijedećeg dijela u zaključak prethodnog dijela. Meni je to jako zanimljivo. Dok se krećete ka zaključku o sedam crkvi Jovan unosi tajne za razumjevanje pečata koje će da uslijede. Ako propustite ovaj redosljed, tu "duplu usmjerenost", propustili ste datu naznaku i možda nećete da razumijete šta Jovan radi.

Pa da vam pokažem ovo. **"Koji pobijedi daću mu da sjede sa mnom na prijestolu mojemu, kao i ja što pobijedih i sjedoh s ocem svojim na prijestolu njegovu"**

Ovdje vidite, vrhunac teksta ovdje obećava da će oni koji su vjerni Isusu i koji ustraju na kraju sjediti s njim na njegovom prijestolu baš kao što je Isus pobjedio i sjeo sa Ocem na njegovom prijestolu. Kada je to Isus pobjedio? Isus je pobjedio na krstu. Pobjedio je u zemaljskoj službi, uskrsnuću. Pobjedio je i pridružio se Ocu na njegovom prijestolu. Baš kao što će se oni koji ustraju s Hristom jednog dana pridružiti njemu na njegovom prijestolu. To je obećanje onima koji ustrajavaju u Laodikejii. Bilo kako bilo ovaj stih koji predstavlja vrhunac takođe usmjerava ka naprijed, "dupla direkcija" je, usmjerava ka oba pravca, naprijed ka Otkrivenju četiri, pet, šest i sedam i dalje nam ključ sedam pečata.

Da pogledamo opet: **"Koji pobijedi daću mu da sjede sa mnom na prijestolu mojemu, kao i ja što pobijedih i sjedoh s ocem svojim na prijestolu njegovu"**

U Otkrivenju četiri do sedam, gdje je prijesto Oca? Tu je u četvrtom poglavlju. Gdje se Isus pridružio Ocu na prijestolu njegovom? U petom poglavlju! Da li su se vjernici ikada pridružili Isusu na njegovom prijestolu? Da, u sedmom poglavlju.

Vidite u trećem poglavlju stihu 21 otkrivete osnovne korake Otkrivenja od četiri do sedam. Jovan nam otkriva cijelu svrhu i namjeru sedam pečata. Veoma, veoma uzbudljiv dio Knjige otkrivenja. Ovdje se nalazi jednostavan ključ za jedan od najizazovnijih dijelova Knjige otkrivenja. Šta je ostalo? Koje dijelove poglavlja tri 21 nismo jos prešli? Prvi dio.

"Koji pobijedi daću mu da sjede sa mnom na prijestolu mojemu," - "pobjedniku" sadašnje vrijeme. Ko je to? To je čitaoc knjige, to sam ja, to si ti. Bilo kad, bilo ko od nas će pročitati ovu knjigu i mi smo pozvani da pobjedimo, baš kao što je i Hrist pobjedio. Pozvani smo da budemo vjerni Bogu i kada smo u nevolji. Pozvani smo da pobjedimo.

O čemu govori poglavlje šest? Govori o svecima, o pobjedi od Isusovog vremena do kraja vremena. Kroz cijelu hrišćansku eru, od vremena Isusa do Knjige otkrivenja pa sve do kraja, sveci su u procesu pobjede. Otkrivenje šest je jedan od najizazovnijih dijelova Knjige otkrivenja, ljudi su se naprezali da shvate njegovo značenje, ali Jovan nam daje ključ u Otkrivenju tri 21. On nam kaže da je pobjeda božijig naroda ključ onoga što će se desiti u poglavlju šest. Kasnije ćemo se vratiti tome u ovom predavanju. Ali ovdje se vidi kako nam princip "duple direkcije" i ova književna strategija mogu pomoći s vremena na vrijeme da jasnije razumijemo ono što će Jovan uraditi.

Sedam pečata

Hajde da sada pređemo na sedam pečata. Počet ćemo sa četvrtim poglavljem i kao što vidimo, to je generaln scena obožavanja. Drugim riječima, ova slika u četvrtom poglavlju je scena na nebu koja predstavlja obožavanja Boga.

Zašto je nazivam generalno scenom obožavanja? Postoji nekoliko zaključaka u samom tekstu. Sve se tu dešava ispred prijestola. Riječ prijesto se spominje 14 puta u poglavlju četiri, a pet puta u petom poglavlju. Imamo scenu obožavanja oko prijestola u drugom stihu.

Drugi stih: "I odmah bih u duhu; i gle, prijesto stajaše na nebu, i na prijestolu sjeđaše neko."

Primjetio sam da kažu da je prijesto bio tamo na nebu. Ovo se razlikuje od Danila sedam gdje se kaže da je prijesto bio postavljen. Danilo sedam prikazuje početak scene prijestola na nebu, a Otkrivenje četiri ne prikazuje početak scene. Prijesto je već tamo. Drugim riječima vidimo radnju koja se neprekidno dešava. Ovo je samo opis onoga što se dešavalo na nebu i nastavlja da se dešava.

Stih osmi: "I (ta četiri bića) mira ne imaju dan i noć govoreći: svet, svet, sve,...!"

To je radnja koja se konstatno dešava. Deveti stih: **"I kad daše životinje slavu i čast i hvalu... Padoše dvadeset i četiri starješine pred onijem što sjeđaše na prijestolu, i pokloniše se. . ."**

Kada god je prijesto bio postavljen tamo, on osto se tamo desava je konstatno ponavljanje Sveti! Sveti! Sveti!. Jednostavno, nemate događaj u četvrtom poglavlju. To je samo opis onog što se konstatno zbiva na nebu.

Šta je ključ svega ovoga? Koji je najvažniji element? Čini se da je sve usmjereno ka prijestolu i sve se dešava oko njega. I pojavljuje se momenat krize koji se dešava oko prijestola.

Peto poglavlje, sada se od generalnog krećemo ka veoma specifičnom. Pa pogledajmo šta nam govori tekst:

"I vidjeh u desnici onoga što sjeđaše na prijestolu knjigu napisanu iznutra i spolja, zapečaćenu sa sedam pečata. I vidjeh anđela jaka gdje propovijeda glasom velikijem: ko je dostojan da otvori knjigu i da razlomi pečate njezine? I niko ne mogaše ni na nebu ni na zemlji, ni pod zemljom da otvori knjige ni da zagleda u nju."

Znači Bog sjedi na prijestolu i u svojoj ruci ima, ili kako je jedan učenjak ukazivao, sa strane pokraj njega se nalazi knjiga. I dalje se postavlja pitanje – Ko je dostojan da otvori knjigu? I niko to ne može da uradi, niko na nebu, zemlji ili pod zemljom nije u mogućnosti da otvori knjigu. Ovo je čudna stvar. Jer sjetitete se da je knjiga posvećena Bogu. A Bog je baš tamo, drži knjigu ili se ona nalazi pored njega. I Bog

ne može da otvori knjigu. Drugim riječima, ovo je simbolično predstavljanje problema univerzuma, tako veliki problem koji čak ni Bog ne može da riješi ili ne može da ga riješi na neki uobičajen način. Ovo je veliki problem i aka knjiga ne bude otvorena doći će do problema.

Da pogledamo stihove četiri i pet:

"I ja plakah mnogo što se niko ne nađe dostojan da otvori i da pročita knjigu, niti da zagleda u nju. I jedan od starješina reče mi: ne plači, evo je nadvladao lav, koji je od koljena Judina, korijen Davidov, da otvori knjigu i razlomi sedam pečata njezinijeh."

Na sceni se vidi pravi kralja - lav. To je Isus Hrist. On je taj koji će otvoriti knjigu. On je taj koji će riješiti problem. Pitate se kako to da postoji problem kojeg Bog ne može riješiti, a Isus ga može riješiti? Jer je Isus način kojeg je Bog izabrao da bi riješio problem. Bog riješava problem univerzuma kroz Isusa Hrista, kroz jagnje.

Pogledajmo šesti stih: **"I vidjeh, i gle, nasred prijestola i četiri životinje, i posred starješina jagnje stajaše kao zaklano, i imaše sedam rogova, i sedam očiju, koje su sedam duhova Božijih poslanijeh po svemu svijetu."**

Ko može da otvori knjigu, ko može da riješi problem univerzuma? Jagnje može! Kakvo jagnje? Zaklano jagnje. To je krst Isusa Hrista. Na krstu Isus Hristos pokazuje da je problem univerzuma rješiv. I kako je ovaj problem riješiv? Riješiv je kroz jagnje. Jagnje je, u jednu ruku, s Bogom na prijestolu. Jagnje je u poglavlju pet obožavano skupa s Bogom na prijestolu. Jagnje je Bog! Jagnje dobija hvalu skupa s Bogom. Jagnje je božansko. U isto vrijeme to isto jagnje je zaklano. Jagnje može da uquine, a sama zamisao jagnjeta pokazuje ljudskost u Isusu Hristu. On je ubijen, on je ranjiv baš kao i jagnje. To je ta kombinacija. Ovo je razlog zbog kojeg Bog koji sjedi na prijestolu ne može da otvori knjigu. Jer da bi ona bila otvorena potreban je neko ko je i Bog i čovjek. Ko je istovremeno ljudsko biće i ko je božansko. Samo jedna osoba u istoriji cijelog univerzuma je u stanju da razriješi ovaj problem univerzuma. A to je Isus Hrist. Jagnje, Lav Jagnje Otkrivenja, pravi kralj Lav Isus Hrist je vrijedan toga jer je istovremeno ljudsko biće i božanska osoba kao i zato što je ubijen.

Knjiga otkrivenja ovdje ističe centralnost krsta Isusa Hrista. Sjećate se što sam rekao u prethodnom predavanju. Knjiga otkrivenja može da upotrijebi svakakav jezik, može da zvuči drugačije od ostalih dijelova Novog zavjeta, ali u srcu njene poruke je evanđelje Isusa Hrista. U centru Knige otkrivenja se nalaze iste teme i poruke koje susrećete kroz Novi zavjet. Svrha petog poglavlja je da istakne krst Isusa Hrista kao centralnu figuru u riješavanju problema univerzuma. Možda ćete postaviti pitanje – Koji je to problem? Koja je ključna stvar? Šta se dešava i šta to zahtjeva tako veliku scenu? Ko može da otvori knjigu? O čemu se ovdje zapravo radi? Pa, glavna stvar u Otkrivenju četiri i pet je pronađena u ključnoj riječi. Četrnaest puta u poglavlju četiri i pet puta u poglavlju petom susrećemo riječ - prijesto.

Mi nismo puno upoznati sa prijestolom. Verovatno najbliza stvar je kada dođete u Sjedinjene Američke Države imate predsjedničku stolicu, u "Oval office", ona u kojoj on sjedi iza radnog stola. Pa to je otprilike najbliže što možemo da vidimo, a ljudi dolaze iz cijelog svijeta, predsjednici, premijeri, kraljevi, kraljice, dolaze u Oval office i tu sjedi predsjednik na svom položaju.

Ali za nas to ne predstavlja baš veliku simboliku. Za ljude koji su živjeli prije, prijesto je značio simbol moći, simbol autoriteta. Onaj ko sjedi za prijestolom ima pravo da vlada. Interesantno je da su mnogi prijestoli iz davnina bili široki. Bilo je mjesta za dvoje ili troje. To znači da je prema starom značenju bilo moguće da kralj postavlja ljude na visoke položaje da sjede s njim. I tako, kada se kaže da je Isus došao na mjesto sa svojim ocem, on je preuzimao autoritet sa svojim ocem da bi vladao univerzumom. I to nam govori da ćemo jednog dana ovu nevjerovatnu privilegiju imati vi i ja. Knjiga otkrivenja govori o božijem narodu koji su kraljevi i sveštenici. Da ćemo sjediti s njim na prijestolu, kako je On sjeo na očev prijesto. Postoji smisao u onome što je Bog obećao onima koji istraju, uključujući jedan dio učešća i upravljanja univerzumom u cjelini. Vratit ćemo se na ovu ideju pri samom kraju zadnjeg predavanja. Ovo je samo pogled na budućnost. Prijesto predstavlja ključ.

U Starom zavjetu sve je posvećeno prijestolu. Danilo, sedmo poglavlje, predstavlja viziju božijeg prijestola, Ezekiel prvo poglavlje je vizija prijestola Boga, Izaija

poglavlje šesto – Izaija je ispred božijeg prijestola. U Prvim carevima 22 imate viziju o božijem prijestolu i božijem mjestu. U Knjizi Izlaska 19 nalazi se Bog na prijestolu. Na svih ovih pet tekstova iz Starog zavjeta postoji aluzija u Otkrivenju četiri i pet.

Učenjaci su sigurni u vezi toga. Zapravo oko 30 posto riječi iz Otkrivenja četiri potiče iz Ezekielja jedan. Zanimljivo je kako su slične te riječi. U Otkrivenju četiri i pet, stalno govore prijesto, prijesto, prijesto, kao aluzije na Stari zavjet – prijesto, prijesto, prijesto. Sve je ovdje u vezi prijestola. U čemu je poenta? Koja je poenta ovog teksta?

Ključna stvar je - ko je glavni. Je li Bog glavni ili neko drugi? Možda mislite kakvo glupo pitanje. Ali, to nije glupo pitanje. Primjetno je da Knjiga otkrivenja podiže zavjesu samo malo i poručuje nam da u univerzumu postoje pitanja o božijem vladanju nad univerzumom. Evidentno je da su postavljena pitanja o tome da li je Bog oduvijek bio pravedan. Ljepota je u tome što nam odgovara na neka pitanja koje ponekad postavljamo vi i ja. Ljudi mi nekad kažu – kako Bog može da bude pravedan kad postoje tolike patnje u svijetu? To nije glupo pitanje.

To pitanje je postavljeno i u Knjizi otkrivenja. Prijesto Boga je u nekom smislu u opasnosti i sam Bog bira da to ne rješava putem sile. Bog bi mogao da kaže – "Ja sam glavni. Radit ću šta želim. Svako ko se ne slaže sa mnom – uništite ga." Ali to nije ono što Bog čini. Umjesto toga pokazuje svoje pravo da vlada na krstu Isusa Hrista. Onaj ko želi da vlada univerzumom je onaj ko bi umro za svoja bića. Da li biste mogli da vjerujete vladaru koji bi umro za vaše dobro? Koji bi umro za dobrobit zemlje? Za dobrobit ljudi? To je upravo Bog koji vlada univerzumom.

Možda ne razumijemo sve što se dešava u univerzumu, sve što Bog ponekad čini, sve patnje i boli koje se događaju, ali nam Knjiga otkrivenja govori da je Bog riješio to još na krstu. Kroz krst Isusa Hrista razumjet ćete vladavinu Boga. Kroz krst ćete razumjeti da Bog ima pravo da vlada.

Zapravo postoje dva načina kojim ljudi mogu vladati ovim svijetom – pravdom ili silom. Mnogi diktatori poput Sadama Huseina, Adolfa Hitlera i neki drugi, su koristili silu. Ja imam moć i dovoljno sam jak da natjeram druge da me prate. Da ih

prisilim da rade ono što ja želim. To je jedan način vladavine. Ako bi Bog vladao na taj način svi bi imali dobar razlog za strah. Ali Knjiga otkrivenja nas poučava da Bog vlada kao jagnje, zaklano jagnje, koje je spremno da umre za one kojima vlada. Postoje nesretni događaji u cijelom ovom svijetu i bit će ih još više. Knjiga otkrivenja nam kaže da ne brinemo jer će na kraju Bog postupiti po pravdi i On će biti prihvaćen kao pravednost. Prema kraju Otkrivenja, u petnaestom poglavlju stoji – **"Pravedni su i istiniti putevi tvoji, Kralju svetih!"**

Bog je na kraju proglašen kao neko ko je fer i ko čini ono što je pravedno. Bog vlada jer je u pravu. Dozvoljava samo one stvari koje bi bile za najbolji interes univerzuma, za najbolji interes svih. Znaci Otkrivenja, poglavlja četiri i pet, nam šalju jaku poruku o velikoj kontroverzi oko ovog velikog sukoba. Ne samo o ovoj zemlji, ne samo o meni i tebi. Krst Isusa Hrista nam govori o pomirenju univerzuma sa Bogom. Imamo nagovještaje o tome u poglavlju pet, a ta poruka je još jača kada stignete do poglavlja dvanaest, dvadeset, dvadeset jedan i dvadeset dva. Otkrivenje četiri i pet su uvod, ne samo ka sedam pečata, nego i u nekom smislu je i cijela Knjiga otkrivenja utemeljena na prijestolu i cijeloj priči oko krsta, Isusa Hrista i evanđelja.

Otkrivenje 6.

Da pređemo na poglavlje šesto. Četiri konjanika u Otkrivenju šest, stihovi od jedan do osam. Čak i ako niste čuli puno o Otkrivenju vjerovatno ste čuli o četiri konjanika iz Notre Dame. To je bilo fudbalsko igralište koje je nazvano po Knjizi otkrivenja. Imamo četiri konjanika u Otkrivenju šest – bijeli konj u stihovima jedan dva, crveni konj koji je zapravo vatreno crven boje kao crvenkasti plamen, a zatim imamo jednog crnog konja i na kraju jednog sivog konja, to je grčka riječ, nešto poput boje kad je neko bolestan, žuto zelene. Boju koju nekad ljudi dobiju kada su jako bolesni i umiru. Tako da imamo bijelog konja, crvenog konja, crnog konja i bledeg konja. I oni idu dalje u cijeli svijet i čini se da ih prati uništenje. O čemu se

ovdje zapravo radi? Ovo je jedno od onih mjesta i ako zaista želite da razumijete Knjigu otkrivenja morate da se vratite na Stari zavjet. Pa da to i učinimo.

3. Mojsijeva 26 je veoma zanimljiv ako ste pročitali Otkrivenje šest. Možda će vas čak i potaknuti da zaustavite čitanje na trenutak, pročitate Otkrivenje šest, stihove od jedan do osam i dobijete osjećaj za ova četiri konjanika, šta se tu zapravo dešava. I onda ćete zapaziti neke zadivljujuće stvari ovdje u Starom zavjetu.

3. Mojsijeva 26:21 kaže – **"Ako mi uzidete nasuprot i ne htjedbudete slušati me, dodaću vam sedam puta više muka prema grijesima vašim. Pustiću na vas zvijeri poljske, koje će vam djecu izjesti i stoku potrti i vas umaliti, i opustjeće putovi vaši."**

Nastavlja dalje u stihovima 25 i 26. 25 **"Pustiću na vas mač, koji će osvetiti moj zavjet; a kad se sležete u gradove svoje, tada ću pustiti pomor među vas, i bićete predani u ruke neprijatelju. I kad vam slomim potporu u hljebu, deset će žena peći hljeb vaš u jednoj peći, i davaće vam hljeb vaš na mjeru, i ješćete a nećete se nasititi."**

3. Mojsijeva 26 je poznat kao kletva zavjeta. Drugim riječima ako se Izrael kao nacija ne pokori Bogu suočit će se sa posljedicama zbog toga. Bit će patnji, teškoća, a na poslijetku će biti napadnuta i otjerana u progonstvo. To je jezik Otkrivenja šest. Ali takođe to je jezik Zaharije poglavlja jedan i šest.

U Zahariji jedan vidimo neke od slijedećih tekstova, 8 i 10:

"Vidjeh noću, a to čovjek jahaše na konju riđu, i stajaše među mirtama koje bijahu u dolu, a za njim bijahu konji riđi, šareni i bijeli. Tada čovjek koji stajaše među mirtama progovori i reče: ovo su koje posla Gospod da oblaze zemlju."

U Zahariji četiri su konjanika poslana od strane Boga. Postavlja se pitanje – Da li su četiri konja u Otkrivenju šest poslana od strane Boga ili predstavljaju ljudske napade? Važno je napraviti tu razliku. U Zahariji su poslani od Boga. Stih 14 i 15:

"I reče mi anđeo koji govoraše sa mnom: viči i reci: ovako veli Gospod nad vojskama: revnujem za Jerusalim i za Sion veoma. I gnjevim se silno na narode bezbrižne, jer se malo razgnjevih a oni pomogoše na zlo."

Drugim riječima ova četiri konja u Zahariji su konji suda. Oni kažnjavaju ljude koji se ne pokoravaju Bogu, koji su potisnuli božiji narod. Ovo je važna stvar. Bog ne kažnjava ljude samo zbog toga što je iziritiran ili mu je to sinulo. Ne, Bog je veoma usredotočen i kaže – Gle moj narod je povrijeđen i šalje konje da osude one koji ga vrijeđaju.

U Zahariji šest vidimo stih 1, 2, 3, 5, 8:

"Potom opet podigoh oči svoje, i vidjeh, a to četvora kola izlažahu između dvije gore, a te gore bijahu od mjedi. U prvijem kolima bjehu konji riđi, a u drugim kolima konji vrani, A u trećim kolima konji bijeli, a u četvrtijem kolima konji šareni, jaki. A anđeo odgovori i reče mi: to su četiri vjetra nebeska, koji izlaze ispred Gospoda sve zemlje, gdje stajaše.. Tada me zovnu, i reče mi: vidi, koji otidoše u zemlju sjevernu, umiriše duh moj u zemlji sjevernoj."

Zemlja sjeverna je bio Vavilon. Bila je to zemlja koja je progonila božji narod u Zahariji. Ono što se dešava ovdje je da ovi konji predstavljaju unaprijed dogovorene osude Boga. Ako je božiji narod neposlušan patit će kroz smrt, glad, infektivne bolesti i slične stvari. Ali ako su ljudi bili tlačeni, Bog će kažnjavati njihove protivnike, i on će doneti osudu nad njima. Ponovo, smrti, gladi, infektivnih bolesti i konja koji predstavljaju osudu.

Sve je ovo pozadina onoga što je prikazano u Otkrivenju, poglavlju šestom. Ovdje se nalazi ključ. U Starom zavjetu ovi zavjetni tekstovi su primenjeni na jednu naciju. Ako mi služite kao nacija prosperirat će te, ali ako me kao nacija ne slušate, onda će doći do posljedica, do sudova.

U Otkrivenju šest postoji razlika. U Otkrivenju šest bijeli konj je konj evanđelja. Ovo je konj jagnjeta koje otvara knjigu. I evanđelje izlazi u svijet i pobjeđuje ljudska srca vodeći ih ka Bogu, vodeći ih ka vladavini Boga. U Otkrivenju pet se ističe da je Bog vladar. On je onaj pravi vladar ovog svijeta, On je jedini koji je vrijedan toga. Ali mnogi su ljudi na svijetu odbacili Njegovu vladavinu. Kako evanđelje ide dalje tako poziva ljude da postanu "državljeni" nebeskog kraljevstva.

Ovdje je dakako bijeli konj praćen sa crvenim, crnim i bledim konjima. Osude Boga postaju sve teže. Kako evanđelje ide dalje oni ljudi koji ga prime su uvedeni u "državljanstvo" nebeskog kraljevstva, blagoslovljeni su od strane Boga. S druge strane oni koji odbace evanđelje postaju kao one snage iz Starog zavjeta koje su odbacile Boga i patile zbog posljedica. Zbog toga su ova četiri konjanika tu. Oni su utemeljeni u tim zavjetnim kletvama, osim što su te kletve iz Otkrivenja posljedice odbacivanja evanđelja Isusa Hrista.

Dok budete prolazili kroz sedam pečata i šestog poglavlja sve ćete biti bliži kraju vremena. Četiri konja su iz ranog vremena hrišćanstva, ali kako budete prelazili kroz šesto poglavlje sve ćete bliži biti kraju vremena. I u tom poglavlju je vrhunac u zadivljujućem tekstu. I taj tekst se nalazi na samom kraju, u stihu 17.

Stih 16 i 17: "I govoriše gorama i kamenju: padnite na nas, i sakrijte nas od lica onoga što sjedi na prijestolu, i od gnjeva jagnjetova. Jer dođe veliki dan gnjeva njegov, i ko može ostati?"

Sjećate se da smo u šestom poglavlju otkrili da sve poruke u šestom poglavlju govore o božijem narodu koji se bore da pobjede u toku hrišćanske istorije. I kako prolazimo kroz istoriju hrišćanstva i krećemo se ka samom kraju i kako se on bliži postavlja se pitanje – Velikog finalnog dana, kada Isus Hrist dođe, ko će opstati? To je pravo pitanje. Ono se javlja pri kraju šestog poglavlja. I uvodi nas u sedmo poglavlje i fascinantnu priču o 144.000 i mnoštvu velikom u sedmom poglavlju. Traži se odgovor na pitanje – Ko će opstati? Odgovor pronalazimo u sedmom poglavlju, 144.000 i mnoštvu velikom.

Otkrivenje 7

Postoje dvije grupe u sedmom poglavlju – jedna se zove 144.000, a druga veliko mnoštvo. Stihovi od jedan do osam iz sedmog poglavlja prikazuju 144.000, a stihovi od devet do sedamnaest prikazuju veliko mnoštvo.

Interpretatore je "izludilo" ovo poglavlje. Jedan od najfascinantnijih dijelova na koje ljudi žele da dobiju odgovor je - ko su 144.000? Reći ću vam ko su oni. 144.000 su dio odgovora na pitanje – Ko će opstati sudnjeg božijeg dana. Kada dođemo do kraja istorijata koje je počelo sa dolaskom na prijesto Isusa u petom poglavlju, prođemo kroz šesto poglavlje pa kroz cijelu hrišćansku istoriju, dolazimo do kraja vremena, baš prije nego što Isus dolazi postavlja se pitanje ko će opstati? Odgovor je – 144.000 i veliko mnoštvo. Da li to znači da će božji narod biti podjeljen na kraju vremena? Kao katolici i protestanti? Ili nešto slično. Je li se na to misli? Ne, ne mislim da se radi o tome. Zapravo ovo dvoje su simboli za isti božiji narod. U Knjzi otkrivenja Jovan je imao drugačiju književnu strategiju. A to je – ono što čuje i vidi. Čini se veoma veoma različitim, a istovremeno je isto. Jovan nikad nije vidio 144.000 već je čuo broj 144.000. Kada gleda vidi veliko mnoštvo.

Otkrivenje jedan 10 i 12 koje kaže: **"Bijah u duhu u dan nedjeljni, i čuh za sobom glas veliki kao trube koje govoraše. . . I obazreh se da vidim glas koji govoraše sa mnom. . . ."**

Šta to Jovan ovdje predstavlja? Trube. Kada gleda, šta on to vidi? Glas Isusa koji mu se obraća. Trube i glas Isusa su ista stvar.

U Otkrivenju pet, stihovima 5 i 6 : **"I jedan od starješina reče mi: ne plači, evo je nadvladao lav , koji je od koljena Judina"** Da li ga Jovan vidi? Ne. Pogledao je i vidio jagnje. **"I vidjeh, i gle, ... jagnje stajaše kao zaklano. . ."** Jovan nikada nije vidio lava. On čuje lava, kada gleda vidi jagnje. Jesu li lav i jagnje dvije različite stvari? Naravno da nisu. Dva simbola za jednog Isusa.

U Otkrivenju sedamnaest Jovanu je rečeno. **"I dođe jedan od sedam anđela koji imahu sedam čaša, i govori sa mnom govoreći mi: hodi da ti pokažem sud kurve velike, koja sjedi na vodama mnogima; ... i vidjeh ženu gdje sjedi na zvijeri crvenoj . . ."** On čuje da ona sjedi nad vodama i vidi je kako sjedi na zvijeri. Kasnije ćemo vidjeti da se ovdje radi o simbolima za istu stvar.

Pogledajte ovo, Otkrivenje 21 : 9 – 10 **"I dođe k meni jedan od sedam anđela koji imahu sedam čaša napunjenijeh sedam zala pošljednijeh, i reče mi govoreći:**

hodi da ti pokažem nevjestu, jagnjetovu ženu." Očekujete da ćete vidjeti lijepu ženu? Žao mi je. **"I odvede me u duhu na goru veliku i visoku, i pokaza mi grad veliki, sveti Jerusalim, gdje silazi s neba od Boga,"** Zaručnica i grad su veoma različiti simboli, a u stvari predstavljaju istu stvar, božji narod na kraju vremena.

144.000 i veliko mnoštvo su simboli za jedne jedine – božji narod na kraju vremena. U finalnoj krizi svjetske historije, ko će opstati? 144.000, veliko mnoštvo, vjerni prema Bogu, oni koji su istrajali pomoću evanđelja, oni koji su pobedili krvilju jaganjeta.

Da zaključimo drugi dio Otkrivenja. Radujemo se slijedećem predavanju u kojem ćemo govoriti o veoma uzbudljivim stvarima – sedam truba i ratu aždahe.

Sedam truba se smatra najtežim dijelom Otkrivenja o kojem ćemo govoriti u trećem predavanju.

OTKRIVENJE – Treći dio

Sedam Truba (Otkrivenje 8:2 – 11:18)

Dobrodošli natrag u Otkrivenje, serijal namenjen za početnike u kojem vas vodimo kroz jednu od najizazovnijih knjiga – Bibliju. Ovo je treći dio iz serijala koji se sastoji od ukupno četiri prezentacije i u njemu ćemo se osvrnuti na osnovni način pisanja ove fascinantne knjige – Knjige otkrivenja. I odmah da vas upozorim da će se stvari malo mijenjati u ovoj prezentaciji jer ćemo obrađivati neke od najtežih materijala iz cijele Biblije. Trube, Bitku Armagedon, Milenijum i tako dalje. Ove su stvari vijekovima zbunjivale studente. Ovdje ću pokušati da sve to obradim u dva sata i bit će veoma interesantno. Vi ste u prednosti jer možete da, kad god želite, jednostavno zaustavite čitanje i pogledate unazad. Odvojite dovoljno vremena, ali pokušajte da vam bude jasno i jednostavno. Prelazit ćemo brzo preko svega i preći mnogo materijala. Pa da krenemo.

Početak ćemo sa Sedam truba iz Otkrivenja. Ovo je četvrti dio, Sedam truba, a one pokrivaju dijelove iz Otkrivenja, poglavlja od osmog do jedanaestog. I ovo je najvjerojatnije jedan od najtežih dijelova Knjige otkrivenja. Mislim da ako uspijete da nađete 12 ljudi koji su proučavali trube oni će vam reći trinaest mišljenja. To je ono što trube predstavljaju. Neću vam govoriti šta svaki detalj znači, ali postoje neke osnovne stvari i kada pažljivo pratite tekst sa svim ključevima interpretacije do kojih smo došli u prvom predavanju mislim da ćete otkriti da će se trube "otvoriti" malo više nego prije.

A sada, sjetite se predavanja drugog kada smo govorili o "duploj direkcionalnosti", specijanom principu koji smo otkrili kada je Jovan htio da od vrhunca jednog niza napravi uvod u ono što je trebalo da uslijedi. I ono što radi u uvodu je na nekin način kao da vam daje ključ za ono što se dešava i što će da uslijedi. Ključ Sedam truba je zapravo nađen usred Sedam pečata. To ćete pronaći u Otkrivenju, poglavlju šestom, u stihovima od devetog do jedanaestog. Pa da to pogledamo zajedno:

"I kad otvori peti pečat, vidjeh pod oltarom duše pobijenijeh za riječ Božiju i za svjedočanstvo koje imahu. I povikaše glasom velikijem govoreći: dokle, gospodaru sveti i istiniti! ne sudiš i ne kaješ krvi naše na onima što žive na zemlji?"

Ovdje vidite rezultate proganjanja kroz vijekove i vijekove, te za stoljetne patnje. A sve je to objedinjeno u četiri konjanika o kojima smo govorili u prethodnim predavanjima. Na ono što ćemo se ovdje fokusirati su ovi ubijeni sveci koji su prikazani kao da su pod oltarom i traže presudu za one koji žive na zemlji. U nekom smislu ova slika, vrsta sažetka u tekstu koji smo baš pročitali, je prikaz četiri konjanika zbog čije aktivnosti u sveti su mnogo patili. A sveti se vide pod oltarom.

Ovo potvrđuje ono što smo primjetili u našim prethodnim predavanjima. Primjetili smo da pečati, posebno u poglavlju šestom, govore o iskustvima svetaca. To je iskustvo onih koji čuju evanđelje, onih koji su čuli priču o Isusu. Opisuje njihovu reakciju, neki prihvataju neki odbacuju. Što je više odbacuju udaljuje se više od Boga. I oni koji je odbacuju počinju da se bore jedni protiv drugih i da nanose štetu božijem narodu.

Vrhunac četiri konjanika je scena pod oltarom – sveci koji traže od Boga da nešto učini. Jeste li ikad molili Boga da učini nešto? Da li vam se učinilo da vam život izmiče kontroli? Bog uvijek čini što je pravo. Ali mi ne vidimo uvijek to što On radi. Zanimljivo je da ovaj vrhunac sa petim pečatom zapravo uključuje uvod u Sedam truba. Da vam pokažem kako. Vratimo se na Otkrivenje, osmo poglavlje, stih 13., u samo središtu sedam truba imamo slijedeći tekst:

"I vidjeh, i čuh jednoga anđela gdje leti posred neba i govori glasom velikijem: teško, teško, teško onima koji žive na zemlji od ostalih glasova trubnijeh trojice anđela, koji će trubiti."

Čekajte malo! Sjećate se – oni koji žive na zemlji. Šta kažu duše ispod oltara? Rekli su - koliko dragi Gospode nećeš suditi i kazniti one koji žive na zemlji? Vidite u Otkrivenju ovaj koncept "onih koji žive na zemlji" se koristi konstantno za protivnike Boga i njegovog naroda. Konstatno se koristi za one koji su progonili

istinske sljedbenike Boga. U sedam pečata sveci zapomažu – koliko dugo nećeš osuditi one koji žive na zemlji? One koji su nas proganjali, one koji su nas pobili. Odgovor stiže, možda ga ne znate, možda niste svjesni, ali u Sedam truba one prikazuju kako je Bog već ušao u istoriju donoseći presudu nad onima koji su povrijedili njegov narod.

Nismo na ovom još završili. Primjetit ćete u ovom tekstu stoji:

"... teško, teško, teško onima koji žive na zemlji od ostalih glasova trubnijeh trojice anđela, koji će trubiti."

Trube, koje se čuju ovdje, simboliziraju Božiju osudu nad onima koji su mučili njegov narod. Ovo je još jasnije kada se vratite na početak truba u poglavljima osam, stihovima tri do šest gdje stoji:

"I drugi anđeo dođe, i stade pred oltarom, i imaše kadionicu zlatnu; i bijaše mu dano mnogo tamjana da da molitvama sviju svetijeh na oltar zlatni pred prijestolom. I dim od kađenja u molitvama svetijeh iziđe od ruke anđelove pred Boga."

Početak truba se ne čini kao poziv na osudu. Čini se kao scena obožavanja. Radi se o molitvama svetih. O dimu kadnom koji se uzdiže, a kadioni dimu koji se dize u svetinji u Starom zavjetu je trebao da prekrije svetište. To je kao zaštitnik koji spriječava da osude božije padnu na njegov vlastiti narod. Drugim riječima vjerujem da je to pravednost Hrista koja simbolizira njega kao čuvara božijeg naroda koga čini sigurnim. Ovdje se molitve svetih uzdižu. Pa gdje smo ranije vidjeli molitve svetih iz Knjige otkrivenja? Vratite se na šesto poglavlje, duše pod oltarom koje se mole Bogu i kažu – koliko dugo nećeš suditi i osvetiti krv našu zbog onih koji žive na zemlji? Odgovor na tu molitvu se nalazi u Sedam truba. Primjetit ćete dalje u stihovima tri do šest:

"I uze anđeo kadionicu, i napuni je ognja s oltara, i baci je na zemlju, i postaše glasovi i gromovi i sijevanje munja i tresenje zemlje. I sedam anđela koji imahu sedam truba, pripraviše se da zatrube."

Molitve svetaca, njihov vapaj ispod oltara stiže do Boga i kada Bog to čuje sa tamjanom sa oltara odgovara na molitve svetih. I trube počinju da sviraju. Drugim riječima sedam truba su odgovor Božiji na molitve svetaca namjenjene kao osuda za one koji muče njegov narod. Božji narod je često kroz istoriju vikao – koliko dugo će dragi Gospodaru, koliko dugo će se ova nepravda nastaviti i koliko ćemo morati da patimo ovako? A odgovor Knjige otkrivenja je - kada bi samo znali, čak i kroz istoriju, čak i ako su vaše oči zatvorene i to ne vide, ja već djelujem ja sam već na putu da vas izbavim, već djelujem da posljedice stavim nad one koji su bili nepravedni, koji su iskorištavali i da otkrijem da su takvi osuđeni. Možda to nećete vidjeti u ovom životu. U ovom životu sve se može činiti nefer, ali doći će dan kada će se odmotati zavjesa i u božijoj osudi će sve biti postavljeno na pravo mjesto.

Lijepa stvar Knjige otkrivenja je u toj nevjerovatno apokaliptičnoj simbolici, a mi smo samo videli dio onoga što će se desiti u toj osudi. Počinjemo da uviđamo da čak i prije nego što možemo da znamo šta radi Bog, Knjiga otkrivenja nam otvara prozor u Božije djelo. Ovo je jedna od stvari koje volim u Knjizi otkrivenja, jer nam prikazuje nešto što nas može izbaviti iz najtežih problema u životu. Možda nema ništa teže od činjenice da prolaziš kroz nešto što zapravo nisi zaslužio. Ali zapamtite da je upravo to ono kroz šta je Isus prošao.

Prije neki dan jedna žena mi je prišla i rekla mi – Da li me se sjećate?! Nije mi baš izgledala poznato. Kao kroz maglu. Pa, da li se sjećate prije nekoliko godina kada ste bili na tom i tom mjestu gdje ste propovedali o odbačenima. Ja sam vam prišla i rekla – ta propoved o odbačenima mi mnogo znaci. Mora da ste razvedeni?! A ja sam rekao – Ne, nisam razveden. Zapravo sam oženjen već preko 33 godine sa svojom jedinom ženom. I ne, nikad nisam iskusio razvod. Upitala je kako sve to tako razumijem onda? Pa postoje neki drugi načini osim razvoda putem kojih ljudi mogu da iskuse to odbacivanje. I rekla mi je – Da li se sjećate šta ste mi rekli tom prilikom? Ja sam rekao – Ne, ne sjećam. Rekla je – Prišla sam vam i ispričala kako me moj muž napustio, tada sam bila u potpunom duševnom slomu. Da li se sjećate što ste mi rekli? Ja sam rekao da se ne sjećam. A ona mi je rekla da sam joj rekao – Sada možete da razumijete kroz šta je Isus prošao na krstu, mnogo bolje nego iko od prisutnih. Ona je rekla – To me je baš oduševilo. Shvatila sam da sam tu i razmišljam o samoj sebi kada mi je Bog zapravo dao slično iskustvo koje me

može samo više približiti Bogu, da još dublje razumijem šta je On patio za mene. Ona je rekla da joj je to promjenilo život i da od tog dana nije fokusirana na samu sebe nego da se usmeri na druge, poput onih kao što je Rusija. Bio sam baš iznenađen i rekao da je to prava promjena, jer sam u njoj prepoznao osobu koja nije baš za susrete, koja je veoma plašljiva. A Bog ju je učinio hrabrom, hrabrom u krvi Isusa Hrista. Dopalo mi se to.

U Knjizi otkrivenja sam vidio da što je teži problem tu je krst. Isus Hrist je u centru ove knjige. To je otkrivenje Isusa Hrista, nije otkrivenje nafte na istoku. To nije otkrivenje riješenja za svjetsku politiku. Srce knjige je otkrivenje Isusa Hrista i kada u potpunosti razumijemo ovu knjigu imat ćemo jasniju sliku Isusa, čak i u Sedam truba u Otkrivenju. Osnovna tema Sedam truba je da Bog osuđuje one koji muče njegov narod ili na zle, kako se nazivaju u nekim djelovima Biblije. Ovo je takođe jasno kada pogledamo Otkrivenje devet četiri, baš u središtu truba:

"I reče im se da ne ude travi zemaljskoj, niti ikakoj zeleni, niti ikaku drvetu, nego samo ljudima koji nemaju pečata Božijega na čelima svojim."

Stih 20 "I ostali ljudi koji ne biše pobijeni zlima ovima, ne pokajaše se od djela ruku svojijeh da se ne poklanjaju đavolima, ni idolima zlatnima i srebrnima i mjedenima i kamenima i drvenima"

Vidite da u Sedam truba samo govore o pokvarenima. Pečati su o božijem narodu, reakcija na evanđelje, iskustvo onih koji su čuli evanđelje i onih koji su ga odbacili. Trube se fokusiraju specifično na one koji su odbacili evanđelje, one koji su činili štetu ljudima, koji su propovjedali evanđelje. Koliko god da se trube mogu činiti teškima osnovna poruka je da su to osude nad zlima.

Možemo mi još toga reći o trubama. Sjećate se da smo govorili o historicizmu u prvom predavanju. Takođe smo govorili o varijantama žanrova koje ćete pronaći u knjizi. Imamo poeziju, pjesme, scene obožavanja, proročka pisma, apokaliptične slijedove, putovanja u nebeska mjesta. Knjiga otkrivenja je puna različitih žanrova. Kada stignemo do sedam crkvi čini se kao da su napisani u formi pisama, ali su još uvijek proročanstva. Obilježje ovih crkvi je da propovjedaju iskustvo crkvi kroz istoriju. Ali je više otvorenog načina izražavanja od apokalipse.

Pečati su malo teži za kategorizaciju ali najbolja istraživanja do kojih sam došao kažu da su pečati klasična proročanstva. Nešto poput proročanstava Izaija, Jeremije pa čak i Mateja 24 gdje je prikazano kako je to Isus svojevremeno poimao. Klasična proročanstva su okrenuta ka budućnosti ali nemaju jednostavnu liniju interpretacije kao što to čini apokalipsa. Možete prići proročanstvima, klasičnim proročanstvima na različitim mjestima i vremenu u zavisnosti od situacija. Bilo je mnogo vremenskih perioda kada je božji narod tražili pravdu. Postoji mišljenje o pečatima koje može da se primjeni u mnogim situacijama.

Smatram da su trube nešto drugačije. Smatram da se Otkrivenje od osam do 14 suočava sa istorijskom apokalipsom, kao i Danilo dva i Danilo sedam, gdje prorok predviđa seriju događaja od istorije njegovog vremena pa sve do kraja vremena. Mislim da postoji jasna indikacija na to u samom tekstu. Vidite, trube citiraju Stari zavjet, upućuju na Stari zavjet u mnogim bitnim slijedovima. Trube kako se čini odjekuju o kugi nad Egiptom, odjekuju o danima stvaranja, danom borbe za Jerihon. Takođe i praznicima novih mjeseca i praznika trubama, u Jevrejskim godišnjim praznicima, kao i o Jubilejima.

Brzo ću preći preko toga, a vi ćete možda htjeti da proučite to dublje. Svih pet navedenih imaju nešto zajedničko. Sjećate se kada smo govorili o pečatima. Postoji pozadina svega toga u poglavljima četvrtom i petom. Šta ti svih pet glavnih pozadina imaju zajedničko? Prijesto. Svih pet imaju zajednički redosljed događaja. Deset kuga jedna za drugom, sedam dana stvaranja jedan nakon drugog, sedam dana oko Jerihona jedan nakon drugog, sedam mjeseci u godini koji vode ka prazniku truba i tako dalje. Čini se da je autor Otkrivenja, dok je zapisivao viziju, stavio pred nas redosljed događaja u Starom zavjetu kako bi nam dao do znanja da su trube takođe slijedovi događaja kroz istoriju. Kada se pojavljuju trube, kada dolazi do tih slijedova, gdje se završavaju? Mislim da je početak jasan, na početku Otkrivenja 8:3,4:

"I drugi anđeo dođe, i stade pred oltarom, i imaše kadionicu zlatnu; i bijaše mu dano mnogo tamjana da da molitvama sviju svetijeh na oltar zlatni pred

prijestolom. I dim od kađenja u molitvama svetijeh iziđe od ruke anđelove pred Boga."

Osnovni pozadinski prikaz trube su molitve svetih. Kako se trube nastavljaju sveti mole za pravdu, komuniciraju sa Bogom i On im odgovara na molitve. Čini se da početak truba predstavlja početak tog posredovanja. A to je naravno početak krsta Isusa Hrista.

Hristov krst, vaskrsenje i uznesenje na nebo, je početna tačka sa koje su blagoslovi sa krsta preneseni na Božiji narod, posredovanje Isusa Hrista dok sjediti desno Bogu u nebesima. Početak truba bi bio početak vremena Isusa, krst Hrista i njegovo uznešenje na nebo. Koja je završna tačka? To mi se čini takođe jasnim u Otkrivenju 11: 15 – 17:

"I sedmi anđeo zatrubi i postaše veliki glasovi na nebesima govoreći: posta carstvo svijeta Gospoda našega i Hrista njegova, i carovaće va vijek vijeka. I dvadeset i četiri starješine koje sjedahu pred Bogom na prijestolima svojim, padoše na lica svoja i pokloniše se Bogu Govoreći: hvalimo te, Gospode Bože svedržitelju, koji jesi, i bješe, i bićeš, što si primio silu svoju veliku, i caruješ."

Ako proučavate Knjigu otkrivenja vidjet ćete da je Bog uvijek prikazan kao onaj koji jeste, koji bijaše i koji će da dođe. Kako to da ovdje nedostaje dio koji kaže da će On doći? Jer je njegovo kraljevstvo već stiglo. Drugim riječima zadnja truba, sedma, nas dovodi do samog kraja ljudske istorije. Sedam truba su slijed događaja koji prolaze kroz istoriju. Nemamo vremena da tumačimo što bi ti događaji mogli da predstavljaju, ali počinju na samom početku i idu ka samom kraju vremena. Da li postoji kraj milosti? Da li postoji u trubama neka tačka u kojoj Bog kaže : gotovo je, nema više obraćenja. Nema više predstavljanja evanđelja. Da, ima. Ako pogledate Otkrivenje 10, stih sedmi u kojem se kaže:

"Nego u dane glasa sedmoga anđela, kad zatrubi, onda će se svršiti tajna Božija, kao što javi svojijem slugama prorocima."

Želim da pažljivo zapazite šta piše, "**svršiti tajna Božija**" u dane kad se oglasi sedmi anđeo, baš kada se sprema da zatrubi. Drugim riječima kada taj anđeo ima trubu u svojoj ruci, prinosi je ustima, udiše i sprema se da zatrubi. Tada baš u trubi, baš prije sedme, božija tajna se završava. Šta je to? Termin božije tajne ili misterije se često koristi u Novom zavjetu za evanđelja. Božija misterija su evanđelja, objava evanđelja. I vidite šta kaže – tajna božija je završena! Kakva tajna? Ona koju je On objavio kao radosnu vijest putem svojih proroka.

Mnogo puta kroz ova predavanja koristim vlastiti prijevod kada pokušavam da približim neke od posebnih obilježja grčkog jezika koja nisu uvijek dostupna u prevodima. Ova riječ je prava riječ za evanđelje ali u glagolskom obliku. Misterija božija je evanđelizirana, pa je objavljena kao dobra vijest. Ova objava se završava baš prije sedme trube. Što je bliže kraj milosti, sedmi anđeo samo što se ne javi. Imate slijed događaja kroz istoriju prije samog početka sedme trube i tada se završava milost, završni događaji u svjetskoj istoriji se dešavaju i Isus se vraća.

Otkrivenje 8 : 5 zvuči kao kraj milosti. Kaže se – "**I uze anđeo kadionicu, i napuni je ognja s oltara, i baci je na zemlju, i postaše glasovi i gromovi i sijevanje munja i tresenje zemlje.**"

Drugim riječima kadionica koja simbolizira posredovanje je bačena na zemlju. I sigurno da se tu radi o slici kraja milosti. Ono što se dešava jeste da su u pozadini truba dvije stvari – posredovanje i presuda. I Bog u njegovom posredovanje isto tako sudi ljudima sve do prestanka milosti kada evanđelje više neće biti objavljivano. To je posebno naglašeno u Otkrivenju 10, stihu sedmom.

Otkrivenje 10 i 11

Šta ćemo sa poglavljima deset i jedanaest? Oni su baš u sredini truba i čine se kao dio šeste trube jer se javljaju između šeste i sedme trube. Pogledajte što se kaže ovdje –

Otkrivenje 10 : 5 – 7: **"I anđeo kojega vidjeh gdje stoji na moru i na zemlji, podiže ruku svoju k nebu, I zakle se onijem koji živi va vijek vijeka, koji sazda nebo i što je na njemu, i zemlju i što je na njoj, i more i što je u njemu, da vremena već neće biti; Nego u dane glasa sedmoga anđela, kad zatrubi, onda će se svršiti tajna Božija, kao što javi svojim slugama prorocima."**

Dozvolite mi da tu stanem i kažem nešto. Vjerujem da se najvažniji dio Knjige otkrivenja nalazi u poglavljima od 10 do 14. Preporučio bih vam da nakon ovog čitanja sami odvojite vrijeme za proučavanje poglavlja od 10 do 14. Možete da prisustvujete skupovima na kojima se izučavaju ova poglavlja takođe. Jer mi se čini da je ovdje srce poruke same knjige, posebno u poglavljima od 12 do 14. U preostalom dijelu ovog predavanja fokusirat ćemo se na ta poglavlja. I ponovo, krećemo se brzo i nastavljamo.

Otkrivenje 10:6-7: **"..... I zakle se onijem koji živi va vijek vijeka, koji sazda nebo i što je na njemu, i zemlju i što je na njoj, i more i što je u njemu, da vremena već neće biti; Nego u dane glasa sedmoga anđela, kad zatrubi, onda će se svršiti tajna Božija, kao što javi svojim slugama prorocima."**

Ovdje nam kaže – Vremena, koga više neće biti. Kojeg vremena? Ako ste pažljivo proučavali ovaj tekst shvatili ste da je to proročko vrijeme, to je vrijeme Danila, vremena kao 260 dana, vremena vremena i pola vremena, 42 mjeseca. Kroz istoriju se navode manifestacije vremena s božije strane. Poglavlje deseto nas navodi na vrijeme u našoj istoriji kada su se ti proročki slijedovi desili, kada se bližimo samom kraju vremena. Poglavlja deset i jedanaest se bave krajem vremena, posljednjim periodom svjetske istorije.

Jovan je rekao da ćete morati prorokovati ponovo. Knjiga otkrivenja će u zadnjim danima biti ponovno otvarana, pa možete da kažete da su i ovi materijali u nekom smislu dio ispunjenja proročanstva. Proročanstva u vrijeme Danilovo u poglavlju 11, 1 – 6 , pa kada idete ka kraju poglavlja 11 stihovima 7 – 13 akcentat je na kraju vremena. I onda stižete do finalnog proglašenja evanđelja. Poglavlje 11, 12 – 13 kaže:

"I čuše glas (dva svedoka) veliki s neba, koji im govori: iziđite amo. I iziđoše na nebo na oblacima, i vidješe ih neprijatelji njihovi. I u taj čas zatrese se zemlja vrlo, i deseti dijel grada pade, i tresenje zemlje pobi sedam hiljada imena čovječijih; i ostali se uplašiše, i daše slavu Bogu nebeskome."

Obratite pažnju – Ostatak spopade strah te proslaviše Boga nebeskoga. U Otkrivenju 14: 7 posljednji poziv upućen onima na zemlji je - Bojte se Boga i dajte mu slavu jer dođe čas suda njegov!

Otkrivenje 11, 12 i 13 nam daje odgovor na finalnu objavu evanđelja – "ostatak". Bojte se Boga i dajte mu slavu. Otkrivenje 11, 12, 13 prikazuje finalnu objavu evanđelja i odgovor nekih – "ostatka"- na to evanđelje. Otkrivenje 11, 12, 13 "priprema scenu" za posljednje događaje u svjetskoj istoriji na šta ćemo naići u poglavljima od 12 do 14. Još jednom radi se o vrsti "duplo direkcionog" teksta. A taj tekst se nalazi u Otkrivenju 11 : 18. I ovo je interesantno. Ovdje je prikazano, u 11 poglavlju stihu 18, nešto kao vrhunac sedme trube ali kao sažetak od svega što se dalje dešava u knjizi:

"I neznabošci se prognjeviše, i dođe gnjev tvoj i vrijeme mrtvima da se sudi, i da se da plata slugama tvojima, prorocima i svetima, i onima koji se boje imena tvogega, malima i velikima, i da se pogube oni koji zemlju pogubiše."

Obratite pažnju na ove četiri tačke. Narodi su se prognjevili, vreme je došlo da se sudi mrtvima, nagrada tvojih sluga i da se unište oni koji pogubiše zemlju. Svaki od ovih izraza anticipira važne tačke u poglavljima od 12 do 22. Drugim riječima Jovan organizira ostatak knjige baš ovim stihom. Na primjer Otkrivenje 12 : 17 „Aždaha je bila ljuta" usporedba sa "Nacije su bile ljute".

Otkrivenje 15 : 1 nam govori o "Gnjevu Božijem" – „dođe gnjev tvoj."

Otkrivenje 20, stih 12 govori o osudi mrtvih, stih 18 kaže da je vrijeme da se sudi mrtvima. Na kraju Otkrivenje 22 : 11 kaže Moja plata je sa mnom.

Vidite kako ovaj jedan stih anticipira važne odredišne tačke ostataka Knjige otkrivenja. I tako je Otkrivenje 12 do 14 u potpunosti posvećeno ratu aždaha. Otkrivenje 15 do 18 je o božijem odgovoru na napad aždaha. Ako pogledamo ove

dijelove vidjet ćemo da aždaha napada a Bog odgovara. U poglavljima 19 i 20 govori se o posljednjoj osudi nad zlikovcima, a na kraju u 21 i 22 vidimo nagradu za svete – Novi Jerusalem. U stihu 18 poglavlja 11 Jovan je organizirao cijelu drugu polovinu knjige kojoj je veoma teško dati strukturu. Kao krajnji rezultat vidimo da Jovan stvara jednu prelijepu strukturu koju mu je Bog podario. Poruka ovdje je 17:17:

"Jer je Bog dao u srca njihova da učine volju njegovu, i da učine volju jednu, i da dadu carstvo svoje zvijeri, dok se svrše riječi Božije."

Jovan u Knjizi otkrivenja kazuje kako se Bog nikad ne odriče istorije. Bog je uvijek tu, oblikuje i usmjerava čak i kad se čini da stvari izmiču kontroli. Ovdje je sažetak strukture knjige. Vidimo onaj kajazam o kojem smo govorili u prethodnom predavanju.

Sada vam želim pokazati kako se drugi dio knjige veže za poglavlje 11 : 18. Vidite rat aždaha, poglavlja 12 do 14 i po malo sa svake strane. Ovdje ćemo vidjeti kako su zle snage napale božji narod. Ali najvažniji dio slijedećeg poglavlja je gnjev Boga kao odgovor na napade zlobnika. Onda slijedi osuda nad zlikovcima i na kraju nagrada svetima.

Aždahin rat (Otkrivenje 12-14)

Ključ, centralni događaj, glavna poenta su poglavlja od 12 do 14. Aždahin rat. I na to ćemo se nadalje fokusirati, krećući se ka centralnom dijelu Knjige otkrivenja, poglavljima od 12 do 14, počinjemo sa poglavljem 12. U ovom poglavljju čini mi se da opet kao trube to se kreće od Isusovog vremena pa sve do kraja i na neki način pokriva hrišćansku istoriju u tri velike faze. Hajde da to ukratko razmotrimo.

Faza prva – Vrijeme Isusa i njegovih sljedbenika

Upamtite da je ovo simbilika, nešto poput kralja lava. Čudna stvar se dešava ali tu je podvučena poruka evanđelja iz Novog zavjeta. Otkrivenje 12, kaže:

"I (žena koja stoji na mjesecu) rodi muško, sina. . . i dijete njezino bi uzeto k Bogu i prijestolu njegovu (To je muško dijete simbol Isusa) ... sad posta spasenije i sila i carstvo Boga našega, i oblast Hrista njegova; jer se zbací opadač braće naše. . . I oni ga pobijediše krvlju jagnjetovom i riječju svjedočanstva svojega."

Ovdje nailazimo sažeto ukazivanje na Isusa, njegovo rođenje, njegov uznesenje na nebo, njegovo ustoličenje na nebu, kao i ukazivanje na krst, odnosno kako mi možemo da ustrajemo uz krv jagnjetovu.

Druga faza – Crkva u pustinji

Govori o širini hrišćanske istorije i vremenu kada stvari nisu baš išle najboljim putem kako bi smo hteli, 14-16:

"I ženi dana biše dva krila orla velikoga (žena predstavlja crkvu, božiji istinski i vjerni narod) da leti u pustinju na svoje mjesto, gdje će se hraniti vrijeme i vremena i po vremena, sakrivena od lica zmijina. I ispusti zmija za ženom iz usta svojijeh vodu kao rijeku, da je utopi u rijeci. I pomože zemlja ženi, i otvori zemlja usta svoja, i proždrije rijeku koju ispusti zmija iz usta svojijeh."

Kao četiri konjanika i kao trube ovdje postoje nagovještaji o tome koliko su božiji vjerni patili u takozvanoj hrišćanskoj istoriji, srednjem vijeku čak i periodima koji su uslijedili. Druga faza gleda unaprijed proročkim okom. Bog otkriva Jovanu da ilstorija crkve možda nije bila tako pozitivna kao što se Jovan nadao. Biće mračnih i bolnih vremena kroz sve to vrijeme. Ali onda dolazi treća faza.

Finalna faza - Aždaha i ostatak

"I razgnjevi se zmija na ženu, i otide da se pobije sa ostalijem sjemenom njezinijem, koje drži zapovijesti Božije i ima svjedočanstvo Isusa Hrista."

Ovdje nailazimo na posljednju fazu svjetske istorije u kojoj je aždaha koja simbolizira zlu stranu svijeta, Sotonu i sve njegove sljedbenike. Ta aždaha napada ženu koja predstavlja crkvu i sada ostatak njezinog potomstva, ostatak njezinog sjemena je Isus naravno. Sada ostatak sjemena, nekolicina vjernih koji prate Isusa, oni su cilj aždahinog napada. Ovaj dio knjige govori isključivo o ratu aždahe protiv svetih.

Sada ćemo to prikazati na usmeravajući se na poglavlja: 12, 13 i 14 iz Otkrivenja . Postoje detalji koje želim da vam spomenem ovdje u ovoj prezentaciji, ali možete dalje da sami pogledate. Posljednji stih Otkrivenja 12, stih 17, govori o napadu aždahe na ostatak potomstva. Znači dvije su strane finalnog sukoba - aždaha i ostatak. Vidjet ćemo to sve do bitke Armagedon u poglavljima 16 i 17.

Stih 17 nam daje čitav prikaz posljednje bitke u svjetskoj istoriji – aždaha napada ostatak i taj napad aždahe je glavna stvar u poglavlju Otkrivenja 13. Tu je detaljno opisano ono što aždaha pokušava da uradi kako bi uništio božji narod. Poglavlje 14 okreće situaciju i tu vidimo odgovor ostatka na napade aždahe.

Ovdje ćemo da razmotrimo oba ova poglavlja. Poglavlje 13 – aždahin rat. Tu vidimo kako aždaha sakuplja saveznike, aždaha ide na obalu. Kako stoji u posljednjem stihu 12 i prvom stihu 13. Ako želite da ratujete s nekim zašto bi išli na obalu? Jer se aždaha bori protiv Boga više od hiljadu godina i svaki put gubi. Ovo je njen posljednji napad, njena posljednja bitka, njena zadnja šansa. I ovog je puta odlučila da potraži pomoć. Tako odlazi na obalu gdje pronalazi zvijer koja izlazi iz mora:

"I stadoh na pijesku morskome; i vidjeh zvijer gdje izlazi iz mora, koja imaše sedam glava, i rogova deset, i na rogovima njezinijem deset kruna, a na glavama njezinijem imena hulna."

Ovdje vidimo zvijer kako izlazi iz mora, kao leopard, sa čudnim glavama i svim tim stvarima. To je kralj lav ponovo. Ali pogledajte ovo nevjerovatno stvorenje. Ono dolazi da pomogne aždahu:

"I vidjeh drugu zvijer gdje izlazi iz zemlje, i imaše dva roga kao u jagnjeta; i govoraše kao aždaha."

Tako druga zvijer izlazi iz zemlje. Imamo aždahu koja stoji na obali, iz mora se pojavljuje jedna zvijer a iz zemlje druga zvijer. Dvije joj se pridružuju i sada su sve tri zajedno. I čine, ako želite da tako kažemo, nesveto trojstvo. Jer se Bog često u Knjizi otkrivenja obraća u obliku broja tri. Otac, Sin i Duh sveti, kako ga obično zovemo. Evo još nešto interesantno. U Otkrivenju 13 postoje odjeci Oca, Sina i Duha svetog u aždahi, morskom i zemaljskom stvorenju. Drugim riječima ova tri stvorenja, ove ružne životinje Otkrivenja 13, zapravo predstavljaju Oca, Sina i Duha svetog u negativnom smislu. Oni su kopije, nesveto trojstvo. Aždaha je vođa grupe, ona je ta koja daje vlast morskoj zvijeri. Morska zvijer je kopija Isusu Hristu. Izgleda kao kao aždaha. Kao što je Isus rekao – ako gledate mene vidite Oca. Ima smrt i uskrsnuće. Sadrži službu koja je trajala oko tri i po godine. Na mnogo načina morska zvijer je zapravo kopija Isusa Hrista.

Zemaljska zvijer je, s druge strane, kopija Duha svetog. Ona priča u korist morske zvijeri kao što Duh sveti priča u korist Isusa Hrista. On spušta vatru sa neba, baš kao što je Duh sveti spustio vatru u dane Pentakosta. On udiše dah i duh ikoni zverinjoj i vraća je u život. Postoji duhovni, svetoduhovna vrsta atmosphere koja kruži oko zemaljske zvijeri. Pa vidite aždaha, zemaljska zvijer i morska zvijer namjerno kopiraju i liče na istinu o Bogu.

I u posljednjim danima svjetske istorije istina i laž su obično blizu jedna drugoj. Bit će veoma teško da ih razdvojimo. To je ono što nam tu kaže. Poruka u Otkrivenju je - kada posljednji dani u svjetskoj istoriji dođu istinu i laž ćemo teško razlikovati. Kako ih možete razlikovati? Najbolji je način naravno da ostanete blizu božije riječi, proučavate Bobliju i posbno u onim posljednjim danima Knjigu otkrivenja zbog čega ovo i proučavamo.

U poglavlju 13 ove dvije zvijeri, svaka od njih ima svoju istoriju. Svaka ima dvije faze aktivnosti. Kako se ove zvijeri pojavljuju dobijaju određene karakteristike aktivnosti iz same prošlosti. I u poglavlju se krećete od prošlih glagolskih vremena koji daju identitet zvijeri i njihova djala prije kraja ka sadašnjem i budućim glagolskim vremenima koje daju identitet njihovim radnjama u finalnoj bici.

Primetićemo da postoje dvije faze – zvijer iz mora i zvijer iz zemlje, obe imaju prošlost. Morska zvijer čini se ima obimniju prošlost jer je čitavih sedam stihova u prošlom vremenu. Kada aždaha pozove ove zvijeri kao svoje saveznike u finalnu borbu on poziva zvijeri koje već imaju prošlost. Kada budete dublje proučavali Knjigu otkrivenja, kada prođete kroz ova prva četiri osnovna predavanja, bit ćete zainteresovani da proučite nešto iz ove istorije, ko bi mogle da budu ove zvijeri, da otkrijete odakle su došle i onda ćete biti u mogućnosti da sami otkrijete događaje koji su se zbili u finalnoj bici svjetske istorije.

Ovo je prikaz koji nećemo detaljno proučavati. Ono što ovaj prikaz pokazuje je isticanje vremena u grčkom jeziku za Otkrivenja 13, što je veoma bitno za razumjevanje ovog poglavlja. Postoje prošla, sadašnja i buduća glagolska vremena, oba u stihu jedan do deset koji se fokusira na morsku zvijer, te stihovima 11 do 18 koji se najviše fokusiraju na zemaljsku zvijer. Sve što se dešava u poglavlju 13 je u nekoj vezi sa finalnom borbom Otkrivenja 12: 17. Neki se dešavaju prije kraja, neki za vrijeme finalne bitke, a neki su ishod ove bitke.

Ostatak (Otkrivenje 14)

Posljednji dio našeg predavanja se fokusira na 14 poglavlje – ostatake. Ovo je zanimljivi dio za mene jer Otkrivenje mnogo vremena provodi govoreći o zlima, o tamnim silama svijeta, o napadima na lik božiji, napade na njegov narod, njihove živote. Lijepo je znati da Knjiga otkrivenja svima šalje veoma snažnu pozitivnu poruku o onome što Bog može da uradi kroz ljude koji su mu vjerni. Oni koji proučavaju ovu knjigu i koji su mu vjerni će otkriti da na kraju vremena Bog ima posebnu namjeru za svoj narod. Postoji plan koji naziva - ostatak, a oni imaju

posebnu ulogu na samom kraju vremena i ovom kratkom pregledu Otkrivenja moći ćemo da vas djelom usmjerimo na to kakva bi ta uloga otprilike bila. Počinjemo da razmatramo ostatak sa poglavljem 12 : 17 ponovo :

"I razgnjevi se zmija na ženu, i otide da se pobije sa ostalijem sjemenom njezinijem, koje drži zapovijesti Božije i ima svjedočanstvo Isusa Hrista."

Šta možemo da znamo o ovom ostatku, o tom posljednjem božijem narodu? Prije svega znamo da oni čuvaju božije zapovjedi i drugim riječima nude Bogu potpuno dobrovoljnu poslušnost. Jedna od karakteristika ljudskih bića je da mi svi zapravo želimo slušati Boga do jedne tačke, ali čini se da postoji ona tačka kada se pomalo počinjemo prepirati sa Bogom. Pa znate, to ima smisla za neke ljude ali ne za mene, ne gdje sam ja trenutno, niti za moj smisao života. Ali, božji vijerni narod na kraju neće biti selektivno vjeran. Ponudit će potpunu poslušnost Bogu.

Ako se ističe ideja da drže zapovjedi, to znači da oni koji ne slijede Boga na neki način izbjegavaju neke od Božijih zapovjedi. Tako da božiji narod ostatka nudi Bogu potpunu poslušnost za sve njegove zapovjedi, i oni imaju svjedočanstvo Isusovo. Možda bih jednom drugom prilikom mogao da pričam o tome, ali u suštini, svjedočanstvo Isusovo na jedan drugi način govori o daru proroštva, onom vizionarskom daru koji je Jovan imao. I tako dar proroštva daje smjernice narodu koji dobija otkrivenje od Boga i uveliko je dio onoga što će ostatak zapravo biti na kraju vremena. Interesantno je o tome proučavati.

Hajde da pređemo na poglavlje 14 koje je zapravo mjesto gdje se otkriva ta posljednja bitka sa strane ostatka u dosta detalja. Bog nam daje brojne karakteristike ostatka u poglavlju 14. Hajde da zajedno pogledamo tekst.

Otkrivenje 14 : 1: **"I vidjeh, i gle, jagnje stajaše na gori Sionskoj, i s njim sto i četrdeset i četiri hiljade, koji imahu ime oca njegova napisano na čelima svojim."**

Jedno od obilježja ostatka je što imaju ime Jagnjetovo, ime njegovog Oca, napisano na svojim čelima. To mi kazuje da je karakter veoma važan dio onoga kakav će ostatak biti. Prema Jevrejima, karakter se izražava putem imena. Jevreji daju svojoj djeci imena koja će izraziti njihov karakter. Kao na primjer, Isak znaci

smijeh. Pa zasto bi nazvali svoje dijete smijeh? Jer kada je Bog prišao majci i rekao joj je – Imatćes bebu, a majka je da kažemo usput imala 90 godina! Pa kada bi vama sa 90 godina Bog rekao da možete da dobijete bebu, šta bi onda vi uradili? Nasmijali bi se, zar ne? Baš kao što je ona učinila. Nasmijala se. Kako ću imati bebu? Pa, dobila je dijete baš kao što je Bog predvidio i rekla - mislim da je bolje da ovo dijete zovemo smijeh. To je Isak.

Jakov znači onaj koji uzima necije mesto na prevaru, jer kad su on i njegov brat blizanac dolazili na ovaj svijet on je izlazio drugi. On se držao za petu svojega brata i pokušavao da ga vrati nazad kako bi on bio prvi. Zato su ga nazvali tako, jer je pokušao da preotme bratovo mjesto. Kao što vidite u jevrejskom jeziku ime predstavlja karakter, jer je Jakov bio neka vrsta varalice i zamjene za svog brata kroz svoju istoriju.

Znači ime i karakter su povezani sa božijim narodom, ostatkom, 144.000 ili bilo kako želite da ih zovete, Božji vjerni će na kraju imati karakter poput Isusa, postat će kao on, njegovo će im ime biti napisano na čelima, njegovo karakter će biti u njihovim umovima kao i u njihovim srcima:

"Ovo su koji se ne opoganiše sa ženama, jer su djevstvenici, oni idu za jagnjetom kud god ono pođe. Ovi su kupljeni od ljudi prvenci Bogu i jagnjetu. I u njihovijem ustima ne nađe se prijevara, jer su bez mane pred prijestolom Božijim."

Vidimo da se radi o onima koji su autentični, koji ne lažu, ne izmišljaju priče, ne pokušavaju da prevare, ne pretvaraju se. Bogu vjerni narod do kraja su otvoreno povezani sa njim i iskreni, željni da sagledaju dokaze, sa željom da ljude tretiraju na pravi način i tako dalje. Prekrasna stvar kojoj se radujemo. Zar vi ne želite da budete deo ovog ostatka? Da posjedujete sve ove navedene kvalitete. Ali to nije sve. Stih šesti i sedmi :

"I vidjeh drugoga anđela gdje leti posred neba, koji imaše vječno jevanđelje da objavi onima koji žive na zemlji, i svakome plemenu i jeziku i koljenu i narodu. I govoraše velikijem glasom: bojte se Boga, i podajte mu slavu, jer dođe čas suda njegova; i poklonite se onome koji je stvorio nebo i zemlju i more i izvore vodene."

Ostatak će objaviti poruku Božijeg suda. Znat ćete ko je ostatak po njihovim crtama i jedna od karakteristika koju će imati posljednji božiji narod je očekivanje suda. Oni će govoriti ljudima da je vrijeme suda došlo. I poziv, taj centar centra Knjige otkrivenja je da obožavamo Njega koji je stvorio nebo, zemlju, more i izvore vode. Ovo će biti poziv da obožavamo Boga stvaraoca, Boga subotnjeg odmora. Jer ono što ovdje nalazimo je citiranje 2. Mojsijeve 20 stiha 11 koje podsjeća na stvaranje. Posljednji božiji narod isticat će stvaranje božije, ne samo to nego i sve božije zapovjedi uključujući četvrtu zapovjed o Sabatu. Tako će ostatak imati potpunu i uravnoteženu poruku. Ali ima još toga, u stihu 12 koji kaže:

"Ovdje je trpljenje svetijeh, koji drže zapovijesti Božije i vjeru Isusovu."

Još se jednom ističe poslušnost ostatka, poslušnost svetih. Oni će biti vjerni Bogu ne samo kada je to prikladno, već do potpune širine onoga što razumiju i kako znaju. Takođe će iskazati vjeru u Isusa. Drugim riječima Isus će im biti najvažniji. Ono što je učinio na krstu, šta se desilo u evanđelju će im biti najvažnije. Želim da istaknem da kad god ljudi pričaju o poslušnosti uvijek postoji strah od legalizma. Posebno kada se govori o poslušnosti i kada se to vezuje sa poštovanjem Subote. Ljudi počinju da brinu da se ovdje radi o nekoj vrsti legalizma, ali to nije to. Evanđelje nema veze sa legalizmom. Nema veze sa onim što ja činim već sa onim što je Bog učinio za mene. Kakve veze poslušnost ima sa evanđeljem? Jednostavno, to je najbolji odgovor koji možemo da ponudimo svemoćnim djelima božijim, da budemo kao On, da ga slijedimo, da činimo ono što bi Isus činio. Držeći se zapovjedi, ko je autor tih zapovjedi? Isus je bio. Kako ih slijedimo tako se držimo Isusovih stopa. Odgovaramo, nismo poslušni samo da bi bili spaseni nego zbog toga što je spasenje već dato nama.

Ako bi vam neko dao ogroman dar, da li biste uradili bilo šta što se od vas traži? Da li biste ih slijedili i bili im prijatelji sa tim darom kojeg ste primili? Naravno. Dar ne zahtjeva ono što će uslijediti, to je prirodan odgovor. Ako nam neko nešto da onda nas to tjera da damo nešto zauzvrat. Poslušnost prema Isusu Hristu, odnos sa Njim, je prirodan odgovor jevanđelju.

Ovdje susrećemo ostatak. Hajde da sumiramo njihove karakteristike. Takođe ću se vratiti na poglavlja 10 i 11, na neke stvari koje nismo proučili do detalja. Želim da sa vama podijelim sve karakteristike iz vremena ostatka koje nalazimo u Otkrivenju. Prije svega evanđelje. Nalazimo ga u poglavlju 10, poglavlju 14, kao i u poglavlju 12. U pozadini Otkrivenja je uvijek krst i evanđelje Isusa Hrista. Ostatak nisu legalisti, već su ljudi koji ističu Isusa kao što čini Knjiga otkrivenja.

Danilo i Otkrivenje je važan dio ovoga. Postoje mnogi sljedbenici Isusa koji smatraju da su Danilo i Otkrivenje mistične knjige koje nisu baš važne božijem narodu. Znam jer sam razgovarao sa sveštenicima i učenjacima koji tako razmišljaju. Poštujem sve one koji slijede Isusa, ali moram da kažem da ako pažljivo pogledate na neke stvari koje smo zajedno počeli da ovdje proučavamo, Danilo i Otkrivenje će biti jedan važan dio ostatka na kraju vremena. Božji narod na kraju vremena će biti zainteresovani za ove knjige. On će propovjedati o tome.

U poglavlju 11 nalazi se poruka o nebeskom svetištu. Drugim riječima ono što nas poučava Novi zavjet i Knjiga otkrivenja o božijem svetištu na nebu će takođe biti dio poruke ostatka. Poslušnost će biti jedan važan dio, proročko vodstvo koji su već spomenuti, Božji karakter i karakter Isusa Hrista će biti jedan važan dio, veza sa Isusom, autentičnost, sud, subota, stvaranje i Isus.

Sjećate se kada smo prolazili kroz poglavlja od 12 do 14 mnoge su ove osobine prikazane. Na ostale se jasno fokusira u poglavljima 10, 11 i 12. U poglavlju 10 u uvodu ovog glavnog centralnog dijela knjige nam govori da će na kraju vremena, na kraju Danilovog proročanstva, doći period u kojem će završna objava evanđelja otići u svijet. Ta objava uključuje ovih 12 osobina, koje su sve istaknute u Otkrivenju kao dio tog završnog evanđelja.

Sada ću vam pokazati nešto veoma uzbudljivo dok zaključujem ovo treće predavanje. Jer, kao što vidite, svijet je veoma podjeljeno mjesto. Od 11. Septembra 2001., islam, kršćanstvo, judaizam su zaraćeni. Svaka od njih tvdi da poštuje jednog istinskog Boga. Čini se da svaka od ovih vjera izražava neku vjernost toj misiji. Svaka svjedoči o nekim osobinama Boga, ali sam primjetio da

kad god se ljudi ne slažu pokušavaju da se udalje jedni od drugih. Ponekad pokušavaju da napuste ideje koje im je Bog dao. Ali kažu – ne želimo biti poput njih.

Kada su se Jevreji i hrišćani razili bilo je kao da su preuzeli Božiju istinu i podijelili neke stvari. Mnogo ranije crkveni učenjaci su zaključili da je kršćanstvo izgubilo mnogo važnih stvari kada je izgubilo vezu sa judaizmom. Kada je islam pokušao da ih spoji, došlo je do teškoća, ovo je opet propalo i ove su tri strane postale veoma razdvojene. Lako nam je da za nekoga ko drugačije misli kažemo – ako sam ja u pravu ti nisi. I ako pokazujemo na pogrešne stvari kod drugih možda ne primjećujemo što nas Bog želi poučiti čak i kroz neke druge ideje koje imaju mnoge propuste. Ono što ovdje pokušavam da prikažem je koji su specifični aspekti svake od ove tri religije i kako u srži svake od njih je ono što su druge dvije odbacile. Želim da to vidite jer je to zadržavajuće.

Što se tiče hrišćanstvo, glavne vrijednosti odbačene od judaizma i islama, su evanđelje, milost i Isus. Postoje elementi milosti u obe druge, ali ne u potpunosti kako to evanđelje predstavlja. Judaizam ima neke glavne vrijednosti koje su generalno odbačene od druge dvije. I to su zakon, poslušnost i subota. To je veoma, veoma važno za ovu vjeru. Islam s druge strane ističe potčinjenost, sud, eshatologiju. Često su judaizam i hrišćanstvo udaljeni od ovih ideja, dijelom jer ih muslimani objavljuju i prakticiraju.

Želim da shvatite nešto veoma interesantno. Ovdje su simboli podjela, ali ako pogledate u same suštinske vrednosti, pažljivo, otkrit ćete da ih ostatak iz Otkrivenja sadrže sve. Očito je namjera Boga bila da na kraju vremena uzdigne grupu ljudi koji će da budu vjerni Knjizi otkrivenja u potpunosti. Iz te vjernosti će proizići struktura vjerovanja, struktura životne prakse koja će jednako biti primamljiva za sve na ovoj zemlji. Vjerujem da će božiji ostatak, ljudi koji će ostati na kraju, imati poruku ne samo za hrišćane nego i za Jevreje, muslimane, budiste, hinduiste, konfucioniste, za sve moguće. Božiji ostatak će imati moć da privuče sve one koji su vjerni Bogu zajedno u jedan narod da se susretnu sa Isusom kada dođe.

Ovo je samo jedan pogled, vizija, ali vjerujem da najbolji dani za božiji narod tek dolaze. Treće predavanje je sada završeno ali radujemo se još jednom. I ovo posljednje predavanje će obuhvatiti poglavlja od 15 do 22 Knjige otkrivenja. Doći ćemo do nekih zanimljivih stvari kao što je bitka Armagedon, Milenium i kraj svega. Unaprijed se radujemo da to podjelimo sa vama u slijedećem predavanju.

OTKRIVENJE - Četvrti dio

Božji gnjev (Otkrivenje 15 – 18)

Dobrodošli natrag u Otkrivenje, serijal u kojem vas vodimo kroz najizazovnije knjige - Bibliju. Ovo je četvrti dio serijala o Otkrivenju i vrhunac u proučavanju Knjige otkrivenja. U prvom smo dijelu pričali o ključnim stvarima poimanja knjige, a onda u drugom dijelu prešli poglavlja od jedan do sedam, u trećem serijalu govorili o poglavljima od osmog do četrnaestog odnosno petnaestog, a sada smo stigli do šestnaestog do dvadeset drugog poglavlja na šta ćemo se primarno usredotočiti. Ne pokrivamo čitavu knjigu i sigurno ne svaki stih, ali pokušavamo da vam pružimo uvid u osnovne korake o onome šta se dešava. Postoji mnogo toga za šta bi rekli da pripada jednom višem nivou, ali vam pokušavam pružiti osnovni prikaz knjige da bi kasnije mogli da je sami proučavate mnogo dublje uz božiju snagu, energiju i uvid.

Pa da krenemo, a kao što smo i u dosadašnjim predavanjima, kretat ćemo se brzo i pokrivati mnoga dešavanja. U svakom trenutku možete da zastanete, proučite i pogledate još jednom šta sam rekao. Ovdje ćemo da govorimo o sedam poglavlja, nekim od najtežih i najizazovnijih dijelova iz Biblije. Počet ćemo sa Otkrivenjem 16 stihom 12, kretati se kroz šest dijelova i fokusirati se ovdje na pad Vavilona. Otkrivenje 16 : 12 je zaista uvod u Bitku Armagedon. I Bitka Armagedon je utemeljena na tekstu o padu Vavilona iz Starog zavjeta. Pa hajde da pogledamo Otkrivenje 16 : 12:

"I šesti anđeo izli čašu svoju na veliku rijeku Eufrat;"

Na trenutak ću da stanem ovdje. Vidite da ovdje govori o nizu od sedam čaša. Ovih sedam čaša su prolivene na zemlju i dešavaju se nevolje na njoj. Šesta je prolivena na veliku rijeku Eufrat i šta god to značilo vodi ka Armagedonu što je spomenuto samo jednom u cijeloj Bibliji u stihu 16. Vrhunac prolivanja čaše na

rijeku Euftrat je Bitka Armagedon. Ako želimo da razumijemo Bitku Armagedon potrebno je da krenemo sa čitanjem ovog teksta:

"I šesti anđeo izli čašu svoju na veliku rijeku Euftrat; i presahnu voda njezina, da se pripravi put carevima od istoka sunčanoga."

Primjećujete da su istaknuta tri ključna elementa. To je velika rijeka Euftrat, voda koja je presušila kao i kraljevi s istoka sunčeva. Ova su tri elementa ono što nam je potrebno ako želimo da razumijemo ovaj tekst. Tu su tri bitne stvari u Otkrivenju 16:12.

Prvo je pitanje šta predstavlja velika rijeka Euftrat. Ovo je pitanje koje ćete postaviti u jednoj simboličnoj knjizi. Je li velika rijeka Euftrat - velika rijeka Euftrat? Je li to simbol za teritoriju kroz koji je rijeka prolazila? Je li to Sadam Husein? Vjerovatno nije. Šta je? Drugo pitanje se odnosi na dio koji kaže presahnu voda i na kraju ko su ovi carevi sa istoka?

Važno je da ćemo mi primjeniti brojne metode koje smo razmatrali, posebno u prvom predavanju. Primjenit ćemo ih na ovaj tekst i otkrit ćete da se odgovor na pitanje o rijeci Euftrat zapravo nalazi u sedamnaestom poglavlju Knjige otkrivenja. Tako da ponekad Knjiga otkrivenja sama odgovora na postavljena pitanja upravo u samoj viziji. Nekada se na pitanja odgovara preporukama i upućivanjima na Stari zavjet. U Starom zavjetu rijeka Euftrat je presušila u mnogim poglavljima. Na kraju, ponekad, do odgovora na pitanje dolazite kada se fokusirate na Novi zavjet. Negdje drugo u Novom zavjetu ćete pronaći tražene odgovore. Ono što ćemo da razmatramo u slijedećih nekoliko minuta je poglavlje 17 u kojem ćemo saznati šta predstavlja Euftrat, vratit ćemo se na Stari zavjet i opis kada je rijeka presušila, pa vidjeti šta Novi zavjet kaže o carevima sa istoka.

Pa da krenemo. Otkrivenje 17 i prvi stih nam kažu da:

"I dođe jedan od sedam anđela koji imahu sedam čaša, i govori sa mnom govoreći mi: hodi da ti pokažem sud kurve velike, koja sjedi na vodama mnogima;"

Ovdje vidimo da poglavlje sedamnaesto govori o jednoj od sedam čaša, a ne o svih sedam. Ali slijedi sedam čaša i fokusira se na jednu od njih:

"I dođe jedan od sedam anđela koji imahu sedam čaša, i govori sa mnom govoreći mi: hodi da ti pokažem sud kurve velike, koja sjedi na vodama mnogima;"

Pa poglavlje sedamnaesto interpretira jednu od sedam čaša Otkrivenja šesnaest. Koja od ovih čaša ima neke veze sa vodom? Pa druga se čaša izlijeva u more, treća na rijeke i izvore, šesta na Euftrat. Ovo je interesantno jer govori o mnogim vodama koji izraz možete pronaći u Starom zavjetu, posebno u Jeremiji. U poglavlju 51: 13 nam kaže da je Vavilon, stari grad Vavilon, grad koji se nalazi pored mnogih voda. Pa, koje su to brojne vode Vavilona? Vavilon je kao grad blizanac. Euftrat prolazi kroz središte grada i dijeli ga na dva gotovo ista dijela. Euftrat je rijeka Vavilona i kaže se u Jeremiji – prebivaš na velikim vodama. Osim pustinje to su jedine vode pored kojih je smješten Vavilon, reka Euftrat. Anđeo se obraća njemu:

" hodi da ti pokažem sud kurve velike, koja sjedi na vodama mnogima ".

Šta predstavlja ova bludnica velika koja sjedi nad vodama velikim? Ovo je pojašnjeno ako prođete kroz ovu viziju. U stihu petom se kaže:

"I na čelu njezinu napisano ime: tajna, Vavilon veliki, mati kurvama i mrzostima zemaljskima."

Vidite da ponekad Knjiga otkrivenja sama daje odgovor. Ako je bludnica iz poglavlja sedamnaestog Vavilon onda mnoge vode poglavlja sedamnaestog mora da su rijeka Euftrat. Fokus poglavlja sedamnaestog je šesta čaša koja se prolila u Euftrat. Sada nam autor Otkrivenja pojašnjava značenje rijeke Euftrat u sedamnaestom poglavlju. Otkrivamo to u petnaestom stihu:

"I reče mi: vode, što si vidio, gdje sjedi kurva, ono su ljudi i narodi, i plemena i jezici."

Ovdje vidimo da su "vode što vidiš, na kojima bludnica sjedi" – kakve su to vode? Rijeka Eufkrat. Šta Rijeka Eufkrat predstavlja? Sekularnu, političku moć svijeta. Eufkrat rijeka je drugim riječima svjetski raširena politička moć. Vode na kojima bludnica sjedi, Vavilon „sjedi" na Eufkratu. Te vode su ljudi, mase, nacije, jezici. Politička moć svijeta! U Armagedonu rijeka Eufkrat predstavlja sekularnu, političku, ekonomsku moć svijeta, nacije svijeta, njihove vojske, bogatstva i slično.

Kako to da će vode Eufkrata presušiti? Kako to da će političke sile svijeta nekako presušiti? Da bi pronašli te odgovore moramo da se vratimo na Stari zavjet, jer presušivanje velike rijeke Eufkrat koje se spominje u 16 : 12, je tema koju ćete naći u Starom zavjetu u Jeremiji poglavljima 50 i 51, Izaija 44 do 47, kao i u Danilu pet. Nemamo vremena da u detalje proučavamo ove tekstove, ali ćemo samo kratko. Hajde da se vratimo na Jeremiju 50. Vidjet ćemo nešto veoma interesantno. Jeremija 50 opisuje pad starog Vavilona. Stari Vavilon je neka vrsta modela za krajvremenski Vavilon u Knjizi otkrivenja.

Jeremija 50:33-34 "Ovako veli Gospod nad vojskama: sila se čini sinovima Izrailjevim i sinovima Judinijem; koji ih zarobiše, drže ih, neće da ih puste. Izbavitelj je njihov silan, ime mu je Gospod nad vojskama, on će doista braniti stvar njihovu da umiri zemlju i smete stanovnike Vavilonske."

Zašto Vavilon tada pada? Jer progoni božiji narod. I zato što iz Vavilona proganjaju božiji narod, Bog će se umješati, On će isušiti rijeku i prouzrokovati ono što će dovesti do pada Vavilona.

Stihovi 35 i 36: "Mač na Haldejce, govori Gospod, i na stanovnike Vavilonske i na knezove njegove i na mudarce njegove. Mač na laže njegove, i poludjeće; mač na junake njegove, i prepašće se."

Ovdje imamo knezove, mudrace, ratnike. Ko su ti ljudi? Oni su jednostavno ljudi koji su doprinjeli tome da Vavilon postane jak. Njegovi mislioci, vođe i administratori, religijski lideri, proroci, ratnici i vojske. Vidite, Vavilon je sila jer su njegovi ljudi jaki, jer su mudri i bogati. Ako pratimo stih 37:

"Mač na konje njegove, i na kola njegova i na svu mješavinu što je usred njega, i postaće kao žene; mač na blago njegovo, i razgrabiće se."

Još jednom se susrećemo sa snagom Vavilona. Njegova vojska, saveznici, bogatstva. Jer Vavilon ima mnogo novca, može da unajmi vojnike, da pridobije saveznike i tako dalje. Ovdje je primjetna moć Vavilona. Razlog zašto vam ovo pokazujem je stih 38:

"Suša na vode njegove, i usahnuće, jer je zemlja idolska, i oko lažnijeh bogova luduju."

Vode Vavilona, kao i rijeka Eufkrat, su dio koji pripada Vavilonskim resursima. Njegovi mislioci, administratori, vojska, blaga, sve ove stvari su resursi Vavilona. Eufkrat je dio ovih resursa kao simbol zaštite Vavilona. Rijeka je omotač koji ide kroz grad i oko njega. Kada Eufkrat presuši to predstavlja Vavilon koji gubi sve svoje resurse. Bog uništava Vavilon tako što mu najprije oduzima sistem koji ga drži. Ovo se ponavlja u Izaiji 44. Izaija 44:27,28 kaže:

"Govorim dubini: presahni i isušiću rijeke tvoje; Govorim Kiru: pastir si moj; i izvršiće svu volju moju, i kazaće Jerusalimu: sazidaćeš se; i crkvi: osnovaćeš se."

Vidite da je u ovoj prastaraj priči Kir kralj sa istoka, iz Perzije, današnjeg Irana. I Kir dolazi sa istoka i opkoljava Vavilon, moćan grad okružen visokim zidinama kojeg je teško napasti na bilo koji način. Kiru pada na pamet jedna divna ideja. Zašto ne bi preusmjerili rijeku, preusmjeriti je u veliku udolinu, nakon čega bi ispod zidina grada ušli u grad i osvojili ga.

Tako je i bilo. Rijeka Eufkrat sa moćnim zidinama koji su bili posvuda naokolo protezali su se čak duž rijeke. Ali čuvari su bili pijani te noći. Nisu primjetili da voda otiče. Usred velike zabave ostavili su vrata otvorena. Armija Kira je ušla u grad. Došli su sa istoka, ušetali u grad i na kraju je rezultat svega bio da je božiji narod Izraela mogli da se izbavi. Bog ih je pozvao da ponovo izgrade Jeruzalem, da obnove ono što je bilo izgubljeno. Ovo je pozadine Bitke Armagedon iz Knjige otkrivenja. Pozadina je pad prastarog Vavilona iz Starog zavjeta. Ta je starozavjetna priča i tu vidite kako Otkrivenje koristi tu pozadinsku priču. U pozadini priče imate Kira, kralja s istoka, koji isušuje rijeku Eufkrat, osvaja Vavilon, izbavlja Izrael i Božji narod, te obnavlja Jeruzalem. Ovo je pozadinska priče.

Pročitajte Otkrivenje 15 do 22 i prepoznat ćete još jednom ovu priču. Jer imate Kira sa kraja vremena, cara s istoka, koji je isušio Eufkrat sa kraja vremena da bi osvojio Vavilon sa kraja vremena, izbavio Izrael sa kraja vremena i izgradio novi Jerusalem. Pozadinska priča o Vavilonu se nalazi u cijeloj posljednjoj trećini Knjige otkrivenja. Ako ne shvatite pozadinsku priču i ne obratite pažnju na Stari zavjet potpuno ćete da promašite ono što se dešava u Otkrivenju i njegovom posljednjem dijelu. Znači, potrebno je imati duboko znanje o Starom zavjetu kako bi potpuno mogli da razumijete šta se dešava u Otkrivenju. Tu je ispred vas, uzbudljivo proučavanje koje zahtjeva vrijeme. Ali što više razumijete Pismo kao cijelinu bit će vam jasnija Knjiga otkrivenja.

Pa, da se vratimo na Otkrivenje 16 stih 12: **"I šesti anđeo izli čašu svoju na veliku rijeku Eufkrat; i presahnu voda njezina, da se pripravi put carevima od istoka sunčanoga."**

Ovdje smo došli do treće tačke koju pokušavamo da proučimo. Ko su ti kraljevi s istoka sunčeva? Ispostavlja se da je ovo koncept Novog zavjeta. Kada pogledate drugdje u Novi zavjet otkrit ćete da je izlazak sunca upotrebljen na dva načina u Novom zavjetu. Ovi kraljevi s istoka su zapravo na grčkom jeziku kraljevi izlazećeg sunca. Prije svega izlazak sunca je upotrebljen kao termin za određenje pravca. Radi se o istoku. Grk bi rekao da je gledao u smjeru izlaska sunca, ili putovao u tom pravcu. To je pravac prema istoku. Tako su, naprimjer, mudraci koji su posjetili bebu Isusa došli iz pravca izlaska sunca, sa istoka. Postoji i drugi način na koji je upotrebljen termin izlaska sunca u Novom zavjetu. Taj drugi način je u vezi s Isusom Hristom. To je termin za pravac, ali je takođe povezan s Isusom. Na primjer u Luki 1:78, Zaharija pjeva pjesmu slaveći rođenje Jovana Krstitelja i obraća se Isusu, bebi Isusu, kao izlazeće sunce koje će nam stići sa neba. Iste riječi kakve se pojavljuju u Otkrivenju 16.

U Mateju 24 dolazak Isusa se pojavljuje od izlazećeg sunce, dolazi sa istoka kao munja i svetli čak do zapada. Termin izlazećeg sunca se znači koristi više puta u Novom zavjetu kao ukazivanje na Isusa, čak i na njegov drugi dolazak.

U Otkrivenju 7 : 2: **"I vidjeh drugoga anđela gdje se penje od istoka sunčanoga, koji imaše pečat Boga živoga;"**

Kroz Novi zavjet izlazak sunca može da predstavlja jedan pravac ili da bude ukazanje na Isusa Hrista. Šta je to u Otkrivenju 16: 12? Sjetite se one pozadinske priče. Ta priča govori o tome kako je Kir, kralj s istoka, Darije, kralj sa istika, kraljevi s istoka su došli i isušili rijeku Eufrat, osvojili Vavilon i izbacili Izrael, obnovili Jeruzalem. To je ta pozadinska priča. U glavnoj priči koja nikada nije negativna, istok nikada nije negativno prikazan u Novom zavjetu. Glavna je priča zapravo kako Isus izbacuje svoj narod u Armagedonu. Drugim riječima na kraljeve izlazećeg sunca se gleda pozitivno. Oni nisu neka pod grupa svjetskih političara. Kraljevi izlazećeg sunca su, vjerujem, sam Isus i oni koji su mu odani. Na to nailazimo u Otkrivenju 17 stihu 14. Kada spominjemo finalnu Bitku Armagedon kaže se:

"Ovi će se pobiti s jagnjetom, i jagnje će ih pobijediti, jer je gospodar nad gospodarima i car nad carevima; i koji su s njim, jesu pozvani i izabrani i vjerni."

Ko se bori protiv svjetskih sila? Jagnje i oni koji su sa njim. A ko je s njim? Njegovi pozvanici, izabranici, vjernici. Kraljevi s istoka je zapravo vjerni božiji narod Isusa Hrista. Samo malo, kako možete zvati božji narod carevima?

Pogledajte dublje u Knjigu otkrivenja. Idite nazad na prvo poglavlje 1:6: **"I učini nas careve i sveštenike Bogu i ocu svojemu;"**

Ovdje vidite da oni koji slijede Isusa su carevi sa njim. Primjetili ste da Isusa zovemo Gospodom nad gospodima, Car nad carevima. On nije samo car, On je vladar. A ko su carevi niži od njega? Njegov vjerni narod. Carevii s istoka u Armagedonu su ukazanje na vjerne božiji narod i finalnu generaciju svetaca. Ono što je ranije u knjizi zvano – ostatak.

Vi se pitate o čemu se ovdje radi. Tvrdite da je Bitka Armagedon bila duhovna borba? Mislio sam da ova bitka govori o tenkovima, Bliskom Istoku, avionima, bombama, teroristima i tim stvarima. Možda čak i nuklearnom ratu. Je li to Bitka Armagedon? Pogledajte Otkrivenje 16, stih 14, vodi ka Armagedonu. Kaže:

"Jer su ovo duhovi đavolski koji čine čudesa, i izlaze k carevima svega vasionoga svijeta da ih skupe na boj za onaj veliki dan Boga svedržitelja."

Ovdje se spominje ta velika posljednja bitka. Pogledajte stih šesnaesti: **"I sabra ih na mjesto, koje se Jevrejski zove Armagedon."**

Evo ga, tu je ta riječ – Armagedon. Tu nailazimo i na bitku. Da li vam to liči na politiku? Liči li na vojsku? Meni sigurno da. Jezik koji je upotrebljen ovdje govori o posljednjoj vojnoj bitci. Ali, to su stihovi 14 i 16. Oni se baš idealno uklapaju. Ali autor umeće nešto usred toga. Umeće stih petnaesti. I vidite šta nam kaže:

"Evo idem kao lupež; blago onome koji je budan i koji čuva haljine svoje, da go ne hodi i da se ne vidi sramota njegov."

Kakve ovo veze ima sa bilo čim? Kako se to uklapa u vojnu bitku? Jednostavno, ova izjava iz petnaestog stiha odjekuje cijelim Novim zavjetom i govori o duhovnoj pripremi za drugi dolazak Isusa. Isus kaže da dolazi kao lopov i bolje budite na oprezu. Bolje čuvajte svoju odjeću, bolje nemojte biti pijani. Čak i u poruci pri kraju Sedme crkve govori o golotinji i sramoti. Vidite da usred Bitke Armagedon Knjiga Otkrivenja nudi preporuke za duhovnu pripremu za dolazak Isusa.

Knjiga Otkrivenja ne govori toliko o vojnim i političkim događajima nego kako će oni pogoditi ljude. Kako je evanđelje dovedeno do svog zaključka. Pa da vam pokažem kako Novi zavjet koristi vojnički jezik. No, prije nego što to uradimo da pogledamo ukratko šta smo upravo rekli.

U posljednjim danima svjetske istorije doći će do svjetski raširene konfederacije svetih. Ne vjerujem da će to biti ekumenski pokret kako neki vole da kažu da će se sve crkve ujediniti u jednu ogromnu instituciju. To je pokušavano puno puta u istoriji uz nastojanja da se ljude natjera da vjeruju u ono što ne vjeruju i slično. Mislim da će preostali biti vjernici, ljudi istih kvaliteta. Oni mogu dolaziti iz bilo koje skupine, pričati različitim jezicima, biti različiti ljudi, sa različitom religijskom pozadinom. Ali svi oni stupaju na zajedničko tlo vjerni Isusu Hristu, odani Njegovim zapovjedima, vjerni posljednjoj poruci. Kako se oni pojavljuju nazvani su raznim imenima, ostatak, 144.000, veliko mnoštvo, pozvani i izabrani, kao i "kraljevi istoka".

Na kraju će postojati svjetska konfederacija svetih. Ovo je ono što Knjiga otkrivenja predviđa. I ako razmatramo uloge ovih svetaca u posljednjoj bitci želim da vam ukažem na ono za šta mislim da je najjasnija izjava o Armagedonu o tome kako je vojni jezik upotrebljen u Novom zavjetu. Druga poslanica Korićanima, poglavlje 10, stihovi tri i četiri:

"Jer ako i živimo u tijelu, ne borimo se po tijelu. Jer oružje našega vojevanja nije tjelesno, nego silno od Boga na raskopavanje gradova."

Ovdje vidimo mnoštvo vojničkog rječnika, jer se priča o ratu, oružju, svjetsko oružje govori o rušenju utvrda. O čemu se ovdje radi? Kakva vrsta bitke je opisana u Novom zavjetu? Da pogledamo peti stih:

"... da kvarimo pomisli I svaku visinu koja se podiže na poznanje Božije, i robimo svaki razum za pokornost Hristu."

Kakva vrsta bitke se spominje u Novom zavjetu? Kakva bitka je Armagedon? To je zapravo bitka za um. Ono što je važno na kraj svega i krajnjeg objavljivanja evanđelja je Božiji posljednji pokušaj da svi na svijetu prime evanđelje i prihvate Isusa, da se povežu s njim. To je ono o čemu zapravo govori Bitka Armagedon. Jezik je vojnički, imena i koncept su iz Starog zavjeta, ali sadržaj bitke se slaže sa Novim zavjetom.

Izrael u Otkrivenju predstavlja vjernu crkvu. Kir predstavlja Hrista, Vavilon i Euftrat ne predstavljaju toliko političku i vojnu moć koliko predstavlja one koji se suprotstavljaju Hristu, i protivnici onih koji su mu vjerni na kraju vremena. Drugim riječima Armagedon nije toliko vojno – politički, već je borba za um. To je borba za mišljenje, za srca ljudi na ovom svijetu.

Tako na kraju vremena Knjiga otkrivenja ističe da će biti tri velike svjetski raširene konfederacije. Ove tri konfederacije su sveti, sekularne političke moći i religiozne snage. Ponavljam da imamo Vavilon koji se nalazi na rijeci Euftrat. Vavilon predstavlja posljednje kopije prave religije. Da, tada će postojati religije koje nisu vjerne Bogu. To će biti vjere moći, popularne religije, ali će postojati vjerni božiji

narod koji je ovdje nazivan ostatak, 144.000, veliko mnoštvo, carevi sa istoka, i slično. Najvjerniji božiji narod će možda biti u manjini, ali će biti poznati po svojoj vjeri i vjerovanju u Boga. Ne po nekoj povezanosti sa nekim vjerama koje će možda biti moćne ili popularne.

Postojat će i treća posebna konfederacija na kraju, konfederacija političkih moći, koja je simbolizirana rijekom Eufatom, kraljevima svijeta, mnogim vodama, stanovnicima zemlje, zvjerima, deset rogova, gradovima nacija, sedam planina, sedam kraljeva. Postoje brojni simboli za političku moć u Otkrivenju. Bit će to svjetski raširena konfederacija vojnih, ekonomskih, političkih moći.

Postojat će i svjetska konfederacija vjera. To se može doživjeti kao riješenje za svjetske probleme, ali Otkrivenje nam kaže da je to jednostavno drugi Vavilon. To je jednostavno uništavanje Božije namjere za ovaj svijet. Posljednjih dana svjetske istorije postojat će tri istaknute konfederacije. Pogledajte kako se cijela stvar otprilike završava, 17:14:

"Ovi (Deset rogova u ime Zvijeri i Bludnice) će se pobiti s jagnjetom, i jagnje će ih pobijediti, jer je gospodar nad gospodarima i car nad carevima; i koji su s njim, jesu pozvani i izbrani i vjerni."

Ovdje vidite da su politički moćnici svijeta u službi vjere i pokušavaju da unište verni božji narod, ali gube. I kada shvate da su izgubili, pogledajte šta se dešava u stihu šesnaestom:

"I deset rogova, što si vidio na zvijeri, oni će omrznuti na kurvu."

Drugim riječima Otkrivenje predviđa da će se na kraju vremena svjetski ujedinjene nacije ili kako god ih nazvali, okrenuti protiv svojih religioznih vođa:

"i opustošiće je i ogoluzniti, i meso njezino poješće i sažeći će je ognjem."

Otkrivenje predviđa da će na kraju svega sile koje su se protivile Bogu završiti tako što će se boriti jedni protiv drugih i neće uspjeti u svojoj namjeri. Jer je Bog tu, on pokreće stvari i postavlja ih na pravo mjesto, 17 stih:

"Jer je Bog dao u srca njihova da učine volju njegovu, i da učine volju jednu, i da dadu carstvo svoje zvijeri, dok se svrše riječi Božije."

Ovo je zanimljivo. Posljednje događaje u svijetu Bog nadgleda. Ništa nije van Božije kontrole. Ništa ni najmanje nije dopušteno što bi uništilo Njegovu svrhu ili bilo loše za božji narod. Možemo biti spokojni, čak i kada se čini da su stvari izmakle kontroli, da Bog nije izgubio kontrolu nad tim stvarima.

Pa da ukratko sumiramo slijed zadnjih događaja u Knjizi otkrivenja. Ovo je u kratkim crtama opis Bitke Armagedon koju smo već ukratko opisivali. Prije svega, evanđelje treba da ode u ceo svijet kako bi svi u svijetu imali šansu da mu odgovore. Ali onda će, prema Knjizi otkrivenja, doći do lažnog evanđelja šta je predstavljeno kao prevara nesvetog trojstva, kroz tri žabe koje idu ka vladarima svijeta, i slično.

Takođe će se pojaviti svijetski raširene političke zajednice. Ovdje imate tri velike konfederacije. U kakvom će se slijedu one pojavljivati? Da li će se prvo javiti svjetski raširene političke zajednice ili prvo propovedanje evanđelja ili njena lažna kopija prvo. To u potpunosti nije jasno. Ali ono što je sigurno je da se tri navedena manje više pojavljuju zajedno i rezultat je – tri velike svecke konfederacije. Tada će se u svijetu doći do jedne posljednje odluke. Posljednje šanse da se odluči o tome da li slijediti Isusa ili se oduprijeti njegovoj vladavini na ovoj Zemlji. U to vrijeme, u kontekstu posljednje objave evanđelja, vjerske i političke vođe svijeta će se ujediniti u jednu zajednicu. Možda će se po prvi put u istoriji svi politički i vjerski moćnici ujediniti iz jednog jedinog razloga. A koji je to razlog? Da unište ono što je načinio Bog, njegovo istinsko djelo na ovoj Zemlji. Sveci će tada, ostatak, 144.000 biti izdvojeni da bi bili uništeni.

U manjem obliku slično se dešavalo mnogo puta ranije, u Srednjem vijeku kada su se dešavali strašni progoni vjernog Božjeg naroda. U posljednje vrijeme su sljedbenici Boga strašno patili u mnogim krajevima, komunističkim zemljama i sličnim mjestima. Na kraju svega doći će do posljednjeg pokušaja uništenja vjernih Bogu. Ipak, milost će prestati i više neće biti takve mogućnosti. Biće napad na svete ali obećanje je da će se taj napad zaustaviti. Isus će intervenirati. Posljednji sukob, Bitku Armagedon, će dobiti Hrist i Bog. Nacije i njihov bijes, jer su

prevareni od strane svjetskih religijskih moćnika, će se okrenuti protiv njih samih i uništiti ih. Prilikom drugog dolaska Hrist će uništiti političke moćnike koje su htjele da unište božiji narod. Kao krajnji rezultat svega Hrist će okupiti svete da budu uz njega u vječnosti.

Ovo je bilo ukratko, a mnogo više ćete saznati ako nastavite da proučavate ove posljednje događaje. Ali ovo ovde je ukratko o Bitci Armagedona.

Milenijum (Otkrivenje 20)

Sada da pređemo na slijedeći dio Otkrivenja u kojem ćemo se približiti kraju knjige to je Milenijum, poglavlje dvadeseto. Ovo je jedan od najkontroverznijih dijelova Knjige otkrivenja.

Samo da vam kratko ukažem na stvari koje sam primjetio i koje će nam olakšati da shvatimo ovaj teški tekst. Ono što se dešava su brojni različiti likovi koji se pojavljuju u priči – Aždaha u poglavlju 12, Zvijer iz mora u poglavlju 13, lažni prorok u poglavlju 13, kao i Vavilon koji se spominje po prvi put u poglavlju 14. Svaki od tih likova se pojavljuju u poglavljima 12 do 14. Zanimljivo je da napuštaju priču u obrnutom redosljedu. Prvo je Vavilon uništen, a onda lažni prorok, pa Zvijer i onda Aždaha. Vidite kako oni odlaze obrnutim redosljedom. Vavilon se pojavljuje u 14 a ispada u 18, lažni prorok se pojavljuje u 13 a ispada u 19, i tako dalje. Čini se da ovi glavni likovi povezuju cijelu priču zajedno od poglavlja 12 do 20. To znači da poglavlje 20 nije početak nego kraj priče. Milenijum nije nešto što je paralelno sa hrišćanskom erom, kako su neki smatrali, već je pri samom kraju. Javlja se nakon pada Vavilona, nakon pada Zvijeri i lažnog Proroka. U vrijeme kada je Aždaha konačno pobjeđena. Kada se dešava Milenium? Pogledajte četvrti stih:

"I vidjeh prijestole, i sjedahu na njima, i dade im se sud, i duše isječenijeh za svjedočanstvo Isusovo i za riječ Božiju, koji se ne pokloniše zvijeri ni ikoni njezinoj, i ne primiše žiga na čelima svojim i na ruci svojoj;"

Ovo je početak Milenijuma. Neki ljudi smatraju da je početak Milenijuma vrijeme Isusa i njegovih učenika. Ali pogledajte, ovdje stoji da ovi likovi u priči nisu obožavali Zvijer i njenu ikonu, niti su primili žig na svoje čelo ni na svoje ruke. Drugim riječima, događaji koji su povezani sa krajem ere hrišćanstva u vrijeme ponovnog Isusovog dolaska su već stvar prošlosti. Drugim riječima, početak Milenijuma se dešava nakon drugog dolaska Isusa. Ovdje jezik fizički a nije duhovni, kao što su neki sugerisali da je uskrsnuće na početku Milenijuma duhovno, i predstavlja ljude koji primaju veru. To nije jezik kakav imamo ovdje, gdje stoji u 4. stihu:

"I vidjeh... duše isječenijeh"

Gdje u Bibliji govore o duševnom pogubljenju? To je potpuno fizičko djelo. Oni oživješe. Ovo je prvo uskrsnuće. Svi se ovi termini u Bibliji ne odnose na duhovno uskrsnuće, niti duhovnu smrt, nego fizičku smrt i uskrsnuće. To se dešava za vrijeme drugog Isusovog dolaska kada su njegovi vjerni sljedbenici vaskrsnuti iz smrti, oni koji su bili vjerni u kontekstu Zvijeri, njene ikone i žiga. Oni se pojavljuju i oni vladaju sa Hristom hiljadu godina.

Milenijum iz Otkrivenja nije jedini tekst koji govori o Milenijumu, već i prva Korićanima 15 i Izaija 24 su oba teksta, koja kad bi ih detaljnije proučavali govore da postoji nešto nakon drugog dolaska. Biblija ne završava drugim dolaskom već ide dalje i tu je još jedan period nakon drugog Isusovog dolaska koji okončava stvari. Taj period u Otkrivenju je Milenijum, 1.000 godina. Za vrijeme tog perioda, Božji pravedni narod je na nebu. To vidimo iz Jovana 14, stihovima od jedan do tri, gdje Isus kaže:

"Da se ne plaši srce vaše, vjerujte Boga, i mene vjerujte. Mnogi su stanovi u kući oca mojega. A da nije tako, kazao bih vam: idem da vam pripravim mjesto. I kad otidem i pripravim vam mjesto, opet ću doći, i uzeću vas k sebi da i vi budete gdje sam ja."

Vidite šta nam to govori? Isus priprema nebesko mjesto svom narodu. Kada dođe, ne dolazi da bi s njima bio na zemlji, nego On dolazi da ih povede sa sobom nazad na Nebo gdje je pripremio mjesto za njih.

Kako je na neki način sugerisano ovo je podsjetnik na stara jevrejska vjenčanja. U starim jevrejskim vjenčanjima imali smo ujedinjenje dva doma. Imali ste dom mladoženje, kuću njegova oca, i dom mlade. Ako poredimo Isusov otac je na nebu i njegova mlada na zemlji. Prema starim jevrejskim vjenčanjima mladoženja u vrijeme zaruka napušta kuću svoga oca i dolazi u kuću mlade. Tu dolazi do zaruka. Ali onda mladoženja napušta kuću mlade, ona ostaje tamo i priprema se za vjenčanje. Mladoženja se vraća nazad u kuću svog oca i priprema mjesto u kojem će zajedno živjeti. Vidite da on priprema mjesto, a ona sebe. Onda za vrijeme vjenčanja mladoženja iz očeve kuće ponovo ide u kuću mlade, uzima je i dovodi sa sobom da bi bila s njim. U toj posljednja fazi mlada ide u dom u kojem će živjeti zajedno. Ovo se nalazi u pozadini Jovana 14. Kada Isus dolazi nije došao da ostane sa svojim narodom, nego da ga odvede tamo gdje je i On, u kuću svog oca. Pravednici su na Nebu za vrijeme tih hiljadu godina, a šta se dešava ovdje na zemlji? Otkrivenje 20 to opisuje ovako:

"I vidjeh anđela gdje silazi s neba, koji imaše ključ od bezdana i verige velike u ruci svojoj. I uhvati aždahu, staru zmiju, koja je đavo i sotona, i sveza je na hiljadu godina"

Znači Sotona je "okovan" u to vrijeme:

"I u bezdan baci je, i zatvori je, i zapečati nad njom, da više ne prelašćuje naroda, dok se ne navrši hiljada godina; i potom valja da bude odriješena na malo vremena."

Znači Sotona je spriječen da dalje vara. Postoje dva načina za to. Može da bude držan dalje od ljudi na zemlji ili oni mogu da budu odvedeni od njega na nebo, što nam je upravo pokazano u Jovanu 14. Je li Sotona sam na ovom svijetu ili je nekako odvojen od ljudi na ovom svijetu? Primjetili ste da govori o Bezdanu. Ovo je nešto što se često spominje u Bibliji. Da se vratimo na 1. Mojsijeva 1: 2. Govori o zemlji koja je bez oblika, pusta i prazna, i bila je tama nad bezdanom.

Bezdan je zapravo opis svijeta kakav je bio prije nego što je Bog išta stvorio. Bio je to nered, nešto poput smetlišta. Ovakav se jezik opet pojavljuje, jezik Postanka jedan i Jeremije 4:23-27:

"Pogledah na zemlju, a gle bez obličja je i pusta; i na nebo, a svjetlosti njegove nema. Pogledah na gore, a gle, tresu se i svi humovi drmajaju se. Pogledah, a gle, nema čovjeka, i sve ptice nebeske odletjele. Pogledah, a gle, Karmil je pustinja i svi gradovi njegovi oboreni od Gospoda, od žestokoga gnjeva njegova. Jer ovako govori Gospod: sva će zemlja opustjeti; ali neću sasvijem zatrti."

Drugim riječima Zemlja je u ovim posljednjim trenucima, u tih hiljade godina, prazna, napuštena i razrušena. Ljudi su je napustili, zlobni su uništeni, pravedni su na nebu, Sotona je vezan za ovu zemlju. Više ne može nikoga varati, potpuno je sam i vreme je da razmišlja.

Dakle predmilenijumski pogled, da Isus dolazi pre milenijuma, je pogled za koji smatram da je korektno poimanje Otkrivenja, i što zapravo opisuje tu sliku kraja. Većina toga čime se bavi Knjiga otkrivenja je period raspeća Isusa Hrista pa sve do njegovog ponovnog dolaska. Ali u poglavlju 20 pažnja se usmjerava još dalje od drugog Isusovog dolaska ka periodu od hiljade godina kada je zemlja napuštena i kada Sotona više ne može da vara, a kada su pravedni na nebu.

Na kraju tog perioda novi Jerusalem se spušta sa neba. Dolazi do još jednog, posljednjeg sukoba između Boga i grešnika, te su onda grešnici i Sotona zauvijek uništeni a zemlja i svemir potpuno čisti. Pitamo se zašto, zašto bi Bog išao kroz sve te probleme?

Čini mi se ukratko, da je suđenje u Bibliji opisano u pet faza. Postoji sud na krstu kakoji vidimo u Otkrivenju 12, sud u propovjedanju evanđelja kada se pojavljuje bijeli konj, ljudima se sudi dok prihvataju ili odbacuju evanđelje. Postoji sud upravo prije drugog Isusovog dolaska, "čas njegovog suda je došao" u posljednjoj objavi evanđelja. Ali se onda pojavljuje četvrta faza suda za vrijeme Milenijuma. Tada Bog daje šansu svom narodu da sude, drugim riječima da preispitaju svoje iskustvo, da ispitaju ono što je Bog učinio. Na neki način da uvide sve ono kroz šta

su prošli. To je vrijeme kada ljudi počinju da sve više i više shvataju šta je Bog učinio za njih. I na kraju, peta faza suda je Jezero ognjeno. Posljednje uništavanje grijeha. I Bog to nije učinio odmah. Ovdje je prekrasna priča iz Otkrivenja. Bog nije trajno uništio grešne pre nego je došlo do čitavog niza faza suda. Tako da bi svaki dio univerzuma, kao i svaka osoba koja je ikada živjela bila u mogućnosti da vidi i svjedoči da je Bog ispravno postupio, da je On pravedno sudio.

Na krstu, kao i prilikom objave evanđelja, Bog stvara situaciju za svoje pravedno djelovanje protiv grijeha. Ali onda sa drugim dolaskom Isusa i za vrijeme Milenijuma Bog potvrđuje taj slučaj. On to dokazuje univerzumu, zatim onima koji su spašeni, koji su na nebu sa njim hiljade godina. Onda na kraju tog perioda od hiljadu godina On dokazuje svoju pravednost čak i onima koji su mu se suprotstavili prije njihovog uništenja. Zašto prolaziti kroz sve te neprilike i pet velikih faza suda? Zato da bi svako jasno uvidio božiju pravednost. Otkrivenje 15, stihovi tri i četiri:

"... velika su i divna djela tvoja, Gospode Bože svedržitelju, pravedni su i istiniti putovi tvoji, care svetijeh. Ko se neće pobožati tebe, Gospode, i proslaviti ime tvoje? Jer si ti jedan svet; jer će svi neznabošci doći i pokloniti se pred tobom; jer se tvoji sudovi javiše."

Ovo je vrhunac svega. Vrhunac predstavlja objava da je Bog pravedan, da je fer, da je istinit. On je učinio ono što je ispravno, njegova pravednost je pokazana svima.

Ezekiel 38: 16: "... u posljednje vrijeme dovešću te na zemlju svoju da me poznadu narodi kad se posvetim u tebi pred njima, Gože!"

Drugim riječima božija djela će biti opravdana spasenjem njegovog naroda, izbjavljenjem njegovog naroda i uništenjem zlih? Bog želi da svi budu potpuno ubijeđeni u to i da u potpunosti razumiju da je fer, pravičan i pravedan. Mnogi ljudi sumnjaju danas u to, ali Otkrivenje predviđa da će na kraju Bog sve to dovesti u red.

Zašto zapadati u tolike probleme? Tako da bi svi jasno mogli da vide pravednost Boga. Da bi na sva pitanja bilo odgovoreno prije kraja. Da bude jasno kako je svima bilo vjerno i pravedno suđeno, bez obzira jesu li služili Bogu ili ne. Božije će se odluke pokazati ispravnima na kraju, čak će i grešnici to prepoznati. Sve što božiji narod razumije danas prepoznat će i grešnici. Oni će to sve razumjeti, ali će istovremeno to odbacivati. Još uvijek će pokušavati da unište grad i da ga napadaju, kako vidimo u Otkrivenju 20.

Bog ostavlja dovoljno vremena da sve ubijedi da je On pravedan. Svi moraju jasno prepoznati božiju pravednost. Čak i na kraju će postojati dvije strane. Biće Lav i biće onaj drugi, zlobni koji predstavlja mračnu stranu. U naše vrijeme nije baš uvijek jasno ko predstavlja pravu stranu. Ali u posljednjoj konačnoj slici suda, bit će jasno da je Isus Hrist podpuno pravedan, podpuno fer i podpuno pravičan. Svi oni koji su željeli da ga prime i odreknu se svojih zlih namera, da priđu Lavu, će vidjeti kako je lijep Njegov karakter i Njegov plan. Postojat će univerzalno odbacivanje grijeha, iskorištavanje, sukoba i svega onoga što je dovelo da uništenja ovog planeta. Na samom kraju doći će do jednog prekrasnog zaključka, Novog neba i Nove zemlje.

Kakvo će biti nebo? Da li će zaista biti vrijedno, ili kako sam ranije govorio, da li će jedan naučnik željeti da živi na nebu? Da li će holivudski glumac, neki seljak, poslovni čovjek, stanovnik grada ili sela uistinu željeti da bude na nebu? Šta biste dali za vječnost? Ponekad želim da podijelim s vama neke stvari koje Biblija opisuje a vezane su za vječnost. Kada smo sa Bogom u vječnosti bit će nam dostupne brojne prekrasne stvari. Opisujem ih u osnovi na tri načina, koje sam pronašao u Otkrivenju. Božiji narod u vječnosti će biti carevi. Oni će biti sveštenici ali će isto biti i naučnici. Drugim riječima, Bog je izabrao njemu vjerni narod koji će u vječnosti vladati svijetom. Oni će biti dio božije vlasti. Oni će sjediti sa njim na njegovom prijestolu. U isto vrijeme mi ćemo biti vođe obožavanja, duhovna snaga univerzuma.

Drugim riječima u starom svijetu postojala su dve grupe visoko pozicioniranih ljudi. Viši status u političkom smislu je kralj, a u religijskom sveštenik. Kako se kaže – oni koji su patili zbog Hrista, oni koji su nosili krst, koji su prošli kroz teškoće, će

tada biti na najvišem položaju tada. Oni će zaista dobiti ogromnu nagradu za to. Bog će nas upotrijebiti u pravom smislu kao kraljeve, sveštenike.

Što se tile onoga o naučnicima, možda ćete reći: „Nikad nisam volio školu“. Škola zna da bude dosadna. Desilo mi se da budem dekan na medicinskoj skoli i to zna da bude dosadno. Škola može da liči na težak posao, ali učenje to nikada nije. Kada učimo našim vlastitim tempom, nešto što nas zanima, kada nas znatiželja privuče za nešto, učenje tada predstavlja najradosnije moguće iskustvo. Postoji toliko mnogo stvari na svijetu o kojima možemo učiti, na koje ćemo potrošiti vječnost da bi naučili i saznali. To će biti pravi užitak.

Približavamo se kraju. Knjiga otkrivenja je puna bitki, uzbuđenosti, horora, raznih iskorištavanja, puna terora, puna čudnih životinja. Kakva je u svemu tome zapravo duhovna pouka? Želio bih da vam na kraju preporučim osam i da ih samo ukratko podijelim sa vama.

Naišao sam na barem osam duhovnih pouka koje bi trebalo ponijeti sa sobom. Ovo je neka vrsta „uzimanja sa sobom“ iz sva četiri dijela Otkrivenja koje ste gledali. Prije svega sve je o krstu. Ako čitate Knjigu otkrivenja kao da primarno govori o politici, bitkama, ratovima i svim drugim stvarima, znači da je ne čitate ispravno. Ne vidite dublje značenje simbola. Na kraju je to otkrivenje Isusa Hrista, žrtvovanju jagnjeta, onom koji je prolio svoju krv da bi mi mogli živjeti. To je osnova za pravi život. Jer ljudi traže smisao i pravi život na mnoge načine koji ih ne mogu zadovoljiti. Pokušavamo da ga nađemo u stvarima, u pokušajima da postignemo više, čak i u našim odnosima jednih sa drugima. Ali na kraju vrijednost dolazi od onog koji je na krstu i koji kaže – "Meni si toliko značio da sam za tebe umro". Kada onaj koji mnogo znači za cijeli univerzum umre zbog tebe to predstavlja ogromnu vrijednost. Nije bitno što neko drugi misli. Krst je osnova života, to je temelj za radost, za smisao i to je osnovno učenje Knjige otkrivenja.

Druga korist dubljeg proučavanja Knjige otkrivenja je uloga poslušnosti. Dok evanđelje predstavlja sve za nas prirodna reakcija ka njemu je poslušnost prema Isusu Hristu u svemu šta od nas traži. Da ispunjavamo sve njegove zapovjedi, uzvraćamo mu sa zahvalnošću zbog svega što je On za nas učinio. Knjiiga otkrivenja sa pravom ističe, uz evanđelje i poslušnost.

Treće predstavlja odgovoran život u realnosti suda koji dolazi. Otkrivenje objavljuje trenutak božijeg suda. Kaže da ćemo na kraju biti carevi i sveštenici. To znači da će naše uloge u vječnosti biti važne. Možda bi trebalo da počnemo sa vježbanjem već sada. Razvijanje vaših tehnika u vodstvu, razvijanje duhovnog smisla, kvaliteta kojima ćete obožavati Boga jer ćete u vječnosti biti vođe u upravljanju univerzuma i bit će te vođe obožavanja. Pripremamo naš put već sada u nadi da će jednog dana Bog moći da nas smatra odgovornima. Dobro je znati baš kao što je Josif znao – Bog, On me vidi i sve ono što činim.

Četvrto, Knjiga otkrivenja skida masku zla. Lako je misliti u svijetu Holivuda da je grijeh privlačan i smatrati da je veoma ugodan. Ali u realnosti grijeh uništava i crpi život iz nas. Na kraju će nas uništiti. Knjiga otkrivenja prikazuje grijeh onakav kakav jeste. On je ružan.

Broj pet predstavlja potrebu da se bude mudar. Velika prevara dolazi. Posljednjih dana bit će teško razaznati dobro od lošeg. Tada će nam isto biti potrebna mudrost koja je utemeljena u božijoj riječi. Samo kroz razumjevanju riječi, njenim poznavanjem, možemo biti sigurni na kraju vremena.

Sedma lekcija koju sam naučio iz Knjige je da će Bog imati svoj narod na kraju. Možda to neće biti popularni ljudi, možda neće izgledati da posjeduju sve, ali će na kraju Bog imati svoj narod uz sebe. Taj ostatak će mu biti vjerni i povezani skupa u jedno gdje će svi ljudi iz cijelog svijeta naći srodni duh u svojoj službi svom istinskom Bogu.

Na kraju, ona posljednja poruka – Bog pobjeđuje. U životu mi se često čini kao da se sve raspada, posebno kada se brinem o budućnosti. Ne znam šta će se desiti, hoćemo li imati dovoljno novca, da li ćemo preživjeti, ne znam mnogo stvari. Ali nam Knjiga otkrivenja kao proročanstvo govori da, gdje god da idemo i šta god da doživimo u ovom životu, posljednja poruka je - Bog pobjeđuje. Bez obzira kako nam se činilo da su stvari izmakle kontroli, Bog će ih dovesti u red na kraju. Ne mogu da zamislim bolje mjesto za svršetak serijala o Otkrivenju od ovoga. Bog vas blagoslovio i molit ću se da vas vidim u njegovom carstvu jednoga dana.